71STE JAARGANG No. 9096 DONDERDAG 12 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Feest-concert Curacaos Philh. Orkest

Ontroerde Rudolf Boskaljon in flitslicht en bloemen

Het Curaçaos Philharmonisch Orkest kreeg een warme ovatie in ontvangst te nemen van een dankbaar publiek, dat zich niet onbetuigd liet in de waardering van het vele werk, dat Shon Dodo met zijn orkest in de afgelopen 15 jaren heeft verricht.

Spontane muzikaliteit en kleurige instrumentatie

Willemstad. — In de Stadsschouwburg concerteerde het Curaçaos Philharmonisch Orkest o.l.v. Rudolf Boskaljon onder zeer bijzondere omstandigheden. Deze omstandigheden waren, dat het Curaçaos Philharmonisch Orkest zijn derde lustrum herdacht en dit alleszins gedenkwaardig jubileum vierde met een concert vol spontane muzikaliteit en opvallend door kleurige instrumentatie, waaraan de uit zes man bestaande versterking van het Symfonisch orkest uit Caracas wel niet vreemd geweest zal zijn. Rudolf Boskaljon, die na zijn eerste verschijning op het podium een hartelijke ovatie in ontvangst te nemen had als appreciati van de stuwende arbeid die hij in de afgelopen jaren heeft verricht en waarin hij tactvol het gehele orkest liet delen, dirigeerde het met een élan en een nobele eenvoud tevens.

Zijn stilistische inzicht bracht het orkest tot verrassende prestaties. Het C. Ph. O. heeft de dirigent in zijn intenties uitstekend gevolgd en de klankkwaliteit was — behoudens een vaal plekje in de tussenzin van het Adagio van de Symphonie no. 4 in Bes gr. t. van L. van Beethoven, dat voor Curacao een novum was — zeer te roemen.

Het programmageheel was aantrekkelijk genoeg samengesteld om het auditorium te kunnen boeien, want op het voor die gelegenheid met pentekeningen van Lucila Engels verlucht programmablad prijkten Beethoven, Mozart en Fr. Schubert, resp. met vóór de pauze de meergenoemde Symfonie nr 4 en het Fagot concert in Bes. gr. t. van W.A. Mozart, waarin Heinz Taesch als gastsolist optrad. Na de pauze kwam de romanticus Fr. Schubert met zijn Unvollendete in Bes klein en Rossini's Wilhelm Tell ouverture aan bod.

De Symfonie nr 4 van L. van Beethoven beleefde een verzorgde uitvoering en was vooral in het allegro vivace voortreffelijk getimbreerd, wat het in het adagio iets minder te loven viel. Maar het slot leidde naar een subliem hoogtepunt.

Het is immer een genot om te luisteren naar de behoorlijke klank van een fagot, dat in het Mozart's weinig ten gehore gebrachte Fagotconcert in Bes gr. t. zo ruim mogelijk was. Het oeuvre bevat vele muzikaal waardevolle details, welke door een alleszins behoorlijke fagottechniek werden geaccentueerd.

De solist Heinz Taesch gaf een geïnspireerde voordracht weg en verleende het concert een eigen karakter. Het C. Ph. O. secundeerde gloedvol en met autoriteit, zodat een Mozart-vertolking van formaat tot stand kwam. Een enkele niet geheel juiste intonatie kan bij een man van Taesch capaciteit veilig aan een „dèfaut de la qualité" toegeschreven worden. Solist, orkest en dirigent moesten, nadat het laatste deel in de Stadsschouwburgzaal was weggeëbd, een warm applaus incasseren, het honorarium was ten volle verdiend.

Na de pauze traden wij met Schubert's Unvollendete de romantische sfeer binnen. Rudolf Boskaljon's fijnzinnig begrip voor het werk van Schubert bleek duidelijk uit de mysterieuze inzet.

Het zich met navrante melancholie ontwikkelde eerste deel was boeiend, het andante con moto, waarin de hoorns knap uitblonken, was er een van voortreffelijk gehalte en bijzonder illustratief. Het concert werd besloten met Rossini's Wilhelm Tell ouverture, een keus dus uit het lichtere klassieke genre dat mij best is bevallen. Het was tevens het sluitstuk op een jubileum concert, dat in alle opzichten geslaagd genoemd kan worden en dat door vele vrienden van het Curaçaos Philharmonisch Orkest werd aanhoord.

Wanneer er nog iets te wensen overblijft dan is het de wens dat de volgende concerten ook zo goed bezocht zullen worden als dat van gisteravond.

Moge het concert van gisteren een vruchtbaar pleidooi blijken voor de verwezenlijking van die wens. Na afloop van het concert, dat geopend en gesloten werd met het Nederlandse en Curaçaose volkslied werd een ontroerde Rudolf Boskaljon in flitslicht en bloemenmanden gestoken.

Ad. V.

Genève. — De schrijver Charles-Albert Cingria is dezer dagen op 71-jarige leeftijd te Genève overleden.

Shon Dodo gehuldigd

Willemstad. — Gisteravond vond na afloop van het jubileum concert ten huize van Rudolph een intieme huldiging plaats van orkestleden en vooral van de dirigent Shon Dódó. Een groep vrienden van het orkest had zich daar verzameld om bij monde van de heer K.H. Walraven het orkest en dirigent van harte te bedanken voor het cultureel genot, dat in de afgelopen 15 jaar op Curaçao werd gebracht.

In dit verband wees de heer Walraven er op, dat Curaçao trots kan zijn op de verrichtingen van dit orkest, die zich bijzonderlijk in de laatste jaren in stijgende lijn bewegen. Hij was er van verzekerd namens alle concertbezoekers, te mogen spreken, indien hij dirigent en orkest hiervoor grote dank betuigde. De woorden gingen vergezeld van een stoffelijk blijk van waardering in de vorm van een fraaie boekenkast.

Namens de orkestleden sprak de heer Rein Gehrels enkele woorden. In een geestige verteltrant maakte de heer Gehrels zich tot de humorvolle tolk van de grote waardering, die de orkestleden hebben voor Shon Dodo, die vaak onder moeilijke omstandigheden het orkest te leiden had, doch dit weer deed op een wijze, die een ieder's respect afdwong. Spreker meende het bij deze woorden alleen niet te mogen laten en liet de waardering van het orkest vergezeld gaan van een mooie klok.

Namens de oud orkestleden sprak mr J.A.J., procureur generaal.

Tenslotte dankte Shon Dódó voor de tot hem gesproken woorden en hij karakteriseerde zijn eenvoud door de aanwezigen de verzekering te geven dat de leden van het orkest de eer evenzeer verdienden. Nog lange tijd bleef men onder het genot van een koele dronk in gezellige stemming bijeen.

De solist van de avond was Heinz Taesch in het Fagot-concert van Mozart. Dit voor het eerst op Curaçao uitgevoerd concert was zeker een van de hoogtepunten van de avond.

DEMONSTRATIE OP SCHIPHOL

Pionier der luchtvaart vond oprolbare mast uit

Apparaat kan tot zestig meter uitgetrokken worden

(Van onze Amsterdamse correspondent)

In een der hangars van de K. L. M. op Schiphol heeft de Franse uitvinder Michel le Roy de „le Roy-mast" gedemonstreerd. Onder de belangstellenden waren vele militaire en burgerlijke autoriteiten als generaal b. d. mr. H. J. Kruls.

De „le Roy"-mast is een opvouwbare ladder die vergeleken kan worden met een touw, dat door een fakir in verticale richting de lucht in gedreven wordt. De mast heeft een driehoekige doorsnede en is opgebouwd uit een serie samengevoegde schakels, die als een ketting op een trommel wordt gerold. De trommel wordt in een lier geplaatst, welke met de hand of electrisch gedreven wordt. Tijdens het afwikkelen van de mast draaien de zijschakels naar binnen en worden dan in de eindstand vergrendeld door een pen- en haakverbinding. De mast heeft een lengte van ongeveer 15 meter en kan door aandrijving van een electromotor in minder dan een minuut opgezet en even snel weer naar beneden gehaald worden. Voorts kan de mast een toplast van 500 kg. dragen.

De mast kan ook voor doeleinden in horizontale richting worden gebruikt. Hij kan dan in het midden een last van 1600 kg. dragen. Hij is uitermate geschikt als ligger voor noodbruggen, als mobiele uitkijk- of inspectietoren, bijvoorbeeld bij bouwwerken, bosverkenning, brandbestrijding, telegraaf- en kabelaanleg, als hefboom en als radio-, radar- en televisiemast voor het maken van opnamen.

Volgens de heer le Roy, die zijn patent verkocht heeft aan de Juchowerke te Dortmund, worden op het ogenblik drie verschillende masten gemaakt: van resp. 15, 29 en zelfs 60 meter lengte. De uitvinder deelde mede, dat de Amerikaanse luchtmacht en het Franse leger reeds verscheidene van deze opvouw- en intrekbare masten voor allerlei doeleinden hadden aangeschaft. De heer le Roy heeft 15 jaar nodig gehad om de gedachte van zijn uitvinding te verwerkelijken en 18 jaar heeft hij moeten wachten op de dag dat zijn vondst als waardevol werd erkend.

Misschien had de uitvinder nog langer moeten wachten, indien hij geen goede relaties in luchtvaartkringen had gehad. Hij is vlieger geweest in de tijd toen de vliegerij nog in de kinderschoenen stond.

Tijdens de eerste wereldoorlog behoorde hij tot de eerste jachtvliegers. In 1916 werd hij bij Verdun zwaar gewond. Na zijn herstel werd hem gevraagd de constructie van landingsbruggen te bestuderen. Hij was toen juist over het systeem van de oprolbare mast gaan denken. In 1936 kwam het eerste en drie jaar later het definitieve model gereed.

Na de bevrijding van Frankrijk heeft het Franse ministerie van Oorlog toezegging gedaan en enkele jaren later kon de heer le Roy zijn eerste mast afleveren. In 1953 werd in de Salon de l'Automobile de eerste openbare demonstratie gegeven.

Antillianen kunnen marine reservisten worden

's-Gravenhage. — Inzake het besluit dat in de beginsel genomen is omtrent de inschakeling van de Antilliaanse vrijwilligers bij de defensie van de Nederlandse Antillen, wordt nog door het ANP vernomen dat de plannen, die uiteraard nog uitgewerkt moeten worden, de deelneming als marinereservisten mogelijk maken. Het dienstverband geldt zeker voor een aantal jaren, waarvan het eerste deel voor opleiding enz. in werkelijk dienst, maar moet beschikbaar blijven als reservist om op te komen als de omstandigheden daartoe nopen.

Na de zwem- en waterpolowed strijden in Cali

Curacaose arbiter Kramer wil uitwisseling Curacao-Atlantico

Spelpeil van ploeg uit Barranquilla was voor kenners een openbaring

Willemstad. — Enige dagen geleden kwam uit Cali-Colombia terug de heer J.H. Kramer, waterpoloscheidsrechter van de Nederlands Antilliaanse Zwem Bond, die, zoals wij reeds eerder mededeelden, door de Colombiaanse Zwem Bond was uitgenodigd voor het leiden van wedstrijden. De heer Kramer, die vergezeld was van zijn echtgenote, was enthousiast over Colombia in het algemeen en de wedstrijden in het bijzonder. De organisatie was uitstekend, en geen geld was gespaard (8½ millioen pesos) om de diverse installaties zo modern mogelijk te maken. De zwem- en waterpolowedstrijden in Cali waren n.l. een onderdeel van de VII Juegos Atleticos Nacionales, spelen die op een Olympische voet geschoeid zijn.

Er werden door zeventien verschillende delegaties van de diverse staten van Colombia aan deelgenomen, met een totaal aantal deelnemers van twee en twintig honderd. Van die zeventien delegaties deden er vijf mee aan waterpolo, zodat de heer Kramer in totaal alle tien wedstrijden voor zijn rekening heeft gekregen, als zijnde de enige aanwezige internationale scheidsrechter. De wedstrijden waren geheel, ondanks het nationale karakter, op internationale leest geschoeid.

De heer Kramer heeft in dit internationale gezelschap op uitstekende wijze de naam van de N.A.Z.B. bekendheid gegeven, gezien de complimenten die hij van de F.I.N.A. bestuursleden na afloop in ontvangst mocht nemen. Het commentaar van de voorzitter van de ACNA (Asociacion Colombiana de Natacion Amateur) luidde, dat dit de eerste maal was gedurende de vijftien jaar dat hij een bestuursfunctie in bovengenoemde Bond bekleedde, dat een waterpolotournooi zonder ruzie en vechtpartijen was beëindigd. Voorwaar een pluim op de hoed van de heer Kramer. Het peil van de zwemwedstrijden was zeer goed, zeker zo goed als op Curaçao, al had het internationaal gezien nog niet veel te betekenen.

Volgens onze zegsman was het waterpolo een openbaring. Vooral de uiteindelijke kampioenen, de ploeg van Atlantico, die voornamelijk in Barranquilla zetelt, heeft een uitstekende opvatting van het moderne, vlugge waterpolo, en zou in de Nederlandse Hoofdklasse geen slecht figuur slaan. Hetgeen alweer geen verwondering behoeft te baren, wanneer men bedenkt, dat de oorspronkelijke trainer van Barranquilla een Nederlander was, die een deel uitmaakte van een Nederland Olympisch Zevental.

De heer Kramer heeft dan ook niet lang geaarzeld contact op te nemen met de leider van Atlantico die zeer wel oren had naar een uitwisseling van bezoeken met Curaçao. Vooral ook gezien de betrekkelijk geringe afstand die ons van Barranquilla scheidt, twee uur vliegen, kunnen de onkosten van een dergelijk bezoek tot een minimum beperkt blijven, en tevens van een mogelijke samenstelling van een bezoekende ploeg, die uit waterpolospelers, zwemsters en zwemmers, en schoonspringers zou kunnen bestaan, die over de gehele linie van ongeveer gelijke sterkte als Curaçao zullen zijn, n.l. aan de heren-kant een beetje beter, en aan de dames-kant een beetje minder.

Aan de N.A.Z.B. ligt het verder dit voorlopige contact uit te werken tot een definitieve wedstrijd, zodat we misschien in de naaste toekomst voor het eerst een internationale zwemontmoeting op Curaçao zullen kunnen aanschouwen. Hetgeen dan ook wel het grootste succes van het bezoek van de heer Kramer aan Colombia zou zijn!

Om een halve ton sigaretten

Smokkelaarsboot ramt vaartuig van kustwacht

Napels. — Een smokkelaarsboot, die met een grote snelheid voor de kust van Napels voer om voor daglicht eén halve ton gesmokkelde Amerikaanse sigaretten aan land te brengen, heeft het machinegeweervuur van een vaartuig van de Italiaanse kustwacht getrotseerd en getracht het vaartuig te rammen en tot zinken te brengen.

De kustwacht, die het vaartuig zonder lichten en met grote snelheid naar de kust zag varen, onderschepte het en beval het te stoppen. Toen dit bevel niet werd opgevolgd, opende de kustwacht het vuur, waarop de smokkelaarsboot recht op de kustwacht afvoer en met de met staal versterkte voorsteven het vaartuig ramde. De boot van de kustwacht werd buiten werking gesteld, maar een van de kustwachters wist het wegvarende smokkelaarsvaartuig in brand te schieten.

In der haast gealarmeerde verbouwde motortorpedoboten pikten 2 smokkelaars van respectievelijk 31 en 26 jaar op, die trachtten naar land te zwemmen. Naar een derde wordt nog gezocht.

Naar men aanneemt is de aan boord aangetroffen halve ton sigaretten afkomstig van Tanger.

Perú-reizigers op party van directeur W.I.B.

Willemstad. — Gisteravond vond ten huize van de heer M. Koster, directeur van het West Iidisch Bedrijf van de K.L.M. een party plaats, waarop speciaal zij waren genodigd, die de inauguratie-vlucht naar Perú hadden meegemaakt.

Er was uiteraard volop gelegenheid herinneringen aan deze goedgeslaagde reis op te halen. Landsminister Moreno en Gedeputeerde Sprockel vertoonden zelf opgenomen films van de reis, terwijl de heer Garschagen enkele slides projecteerde. Lima en de Incaruines herleefden in prachtige kleuren en de Peruaanse sfeer werd volkomen, toen de nationale drank van het land der llama's, de pisco sour werd opgediend.

Een goedgeslaagde party, die mede door de aanwezigheid van enkele crew-leden der eerste Lima-vlucht cachet kreeg.

Bombay. — Nabij Bombay is een veerpont omgeslagen in de rivier de Ganges. Tweeenvijftig personen vonden hierdoor de dood.

Schoten en traangas in Rio

Zoon Braziliaanse president van aanslag beschuldigd

Hoge officieren gevangen genomen

Rio de Janeiro. — De politie te Rio de Janeiro heeft gisteren van vuurwapenen en traangas gebruik gemaakt om een menigte te verspreiden, die was samengestroomd om een rede aan te horen van de Braziliaanse journalist Lacera, op wie verleden week een aanslag is gepleegd. Men gelooft, dat verscheidene personen zijn gewond. Vier betogers zijn aangehouden.

Bij de aanslag verleden week werd een majoor van de Braziliaanse luchtmacht gedood, zoals gemeld. Officieren van de luchtmacht beschuldigden Lutero Vargas, zoon van de Braziliaanse president, er van de aanslag te hebben uitgelokt. Een kolonel van de luchtmacht en twee luitenants-kolonel, die gisteravond op een bijeenkomst van zeshonderd officieren van het leger, de luchtmacht en de marine de beschuldigingen aan het adres van Lutero Vargas hebben geuit, zijn op last van de minister van luchtvaart, Moura, gearresteerd.

Het was Woensdag de gehele dag in Rio de Janeiro onrustig. Betogers hielden de borden, waarop Lutero stond aangeprezen voor herverkiezing als afgevaardigde.

500 soldaten bedolven

Paleis Pantsjen Lama stort in

Kalipong. — Het paleis van de religieuze leider Pantsjen Lama te Sjigatse is twee dagen geleden ingestort. Bijna 200 personen zijn onder de ruïnes bedolven. Het paleis stond aan de rivier de Namtsjoeng en was door het hoger water ondermijnd. Thans staat Sjigatse zelf geheel blank. Ook een kazerne is ingestort. Gemeld wordt dat hierbij meer dan 500 soldaten zouden zijn bedolven.

„Witte" zusters van Roosendaal vieren Zilveren Kloosterfeest

Willemstad. — Hedenochtend om negen uur had de schone religieuze plechtigheid plaats in de kapel van het St Martinuscollege, waarvan u hierboven een foto ziet. Deze plechtigheid was om meer dan één reden merkwaardig.

Op de eerste plaats omdat twee Zusters haar Zilveren Professiefeest vierden en bij deze gelegenheid ten overstaan van Zijne Hoogw. Exc. **Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt**, haar kloostergeloften hernieuwden. Het waren de Eerw. Zusters **Adjutora**, die tot nu toe werkzaam was op de school van Coromoto, doch vanaf 1 September as. Hoofd der school te Barber worden zal. De tweede Zuster heet **Salomia**, was tot nog toe werkzaam op het Sint Martinus College, doch zal in den vervolge de verzorging van de Ouden van Dagen op Welgelegen op zich nemen.

Een tweede reden tot feest is het feit, dat **Zuster Justina**, in de wereld **Mej. Maria Lourens** en geboortig van Westpunt, tot de Eeuwige Geloften werd toegelaten, welke zij in de handen Zijne Hoogw. Excellentie aflegde.

Tenslotte is deze dag merkwaardig voor de Zusters van Roozendaal, omdat zij met ingang van heden haar zwarte kleding, waarin zij nu reeds ruim een eeuw onder onze bevolking werkten, hebben afgelegd en vervangen door het meer aan de tropen aangepast, zonnige wit.

Wij wensen de Eerw. Zusters met deze zeer vele redenen tot blijdschap geluk en hopen, dat haar arbeid tot in lengte van jaren moge dienen om ons eiland een steeds „zonniger" plaats te maken om in te leven.

Bovenstaande foto, die een moment van de religieuze plechtigheid geeft en een Zuster van Roosendaal voor het eerst in het wit toont, werd genomen om ongeveer tien uur hedenmorgen.

Ford wordt goed verkocht

Willemstad. — Van de Forddealers kregen wij de volgende mededeling, dat in het afgelopen jaar een record werd bereikt in de verkoop van de Ford-producten.

In Juni jl. werden 222.816 Ford-, Lincoln- en Mercury-auto's verkocht; dat is 104% meer dan in Juni 1953. Dit recordaantal is het hoogste wat men sedert 51 jaren Ford-geschiedenis heeft weten te bereiken.

In het eerste kwartaal van 1954 werden totaal 1.040.099 Fordwagens verkocht, daarbij inbegrepen Mercury en Lincoln, hetgeen een toename betekent van 41% ten opzichte van de overeenkomstige periode in 1953.

Canastadrive J.P.F.

Willemstad. — De uitslagen van de gisteravond in de club J.P.F. gespeelde canasta-drive luiden: 1e prijs: de heer Hernandez met 15745 punten.
2e prijs: de heren Hernandez-Bloem met 8065 punten.
3e prijs: de heren Jeseren-Veijber met 6645 punten.
4e prijs: heer Ringsma en mevr. Boerman met 3775 punten! en de
5e prijs: de Gebr. De Los Santos met 3505 punten.
De volgende drive wordt gehouden op 25 Augustus a.s., ook in de club J.P.F.

Paraatheid zeer belangrijk

Colonne Roode Kruis viert derde lustrum

Willemstad. — Op 8 Augustus j.l. was het precies 15 jaar geleden dat de Colonne Roode Kruis Korps afd. Curaçao, (toen nog de Transportcolonne) werd opgericht. Een feit dat niet onopgemerkt voorbij mag gaan. De Colonne werd aanvankelijk geleid door Dr. C.G. Aars. In de Colonne Koerier van de maand Augustus is er bijzondere aandacht aan gewijd. Norman Chumaceiro, bestuurslid van het Centraal Comité van het Roode Kruis schreef een inleidend woord, evenals de wnd. colonne commandant Dr. Vaandrager en Luit. Schotborg.

Het Roode Kruis heeft gedurende de jaren dat het nu bestaat veel werk verzet. En de Colonne is nog steeds doende om haar paraatheid en geoefendheid op te voeren. Steeds weer wordt er geoefend en de resultaten blijven dan ook niet uit.

„In het Kader van de Burgerdefensie", is een nieuw onderdeel, een nieuw begrip voor de Colonneleden. Want juist in dit verband wordt met de oefeningen en de theorie regels rekening gehouden. Er zijn verder nog vele plannen waarover wij nu niet kunnen uitweiden. Maar dat ons Roode Kruis, dat vooral tijdens de Rampdagen in Nederland heeft bewezen kordaat te kunnen helpen, altijd klaar staat, heeft de praktijk wel bevestigd. Mogen wij vanaf deze plaats de Colonne Roode Kruis Korps Afdeling Curaçao van harte gelukwensen met de viering van dit derde lustrum. Wij kunnen gevoeglijk eindigen met de woorden van Luitenant Schotborgh: Gaat voort op de ingeslagen weg en bedenk wel, dat moeilijkheden alleen bestaan om overwonnen te worden.

Verkeerd verkeer

Willemstad. — De Verkeerspolitie meldde ons, dat gisteren een rustige dag is geweest. Er zijn drie lichte aanrijdingen behandeld.

Jopie Schouten op vrije voeten

Willemstad. — Wij vestigden er gisteren de aandacht op, dat met de inhechtenisneming van mej. Jopie Schouten de rechtsbedeling in het gedrang is geraakt.

Thans vernemen wij, dat Jopie Schouten gisteren weer op vrije voeten is gesteld.

Orkestleden in de bloemen

Het orkest, dat gisteravond zo excelleerde, willen wij hier gaarne voor het voetlicht halen. Het bestond uit de volgende leden:

Felix Linder, Rein Gehrels, Charlie Sweers, Isaac de Windt, Meindert Sonnema, Dirk Rozeboom en Eric Gorsira *(eerste violen)*

Albert Hollander, Wilt Feenstra, Salomon Linder, Wim Hendrikse, Betty Becker, Lucila Engels, Annie Jansen, Iolanda Corsen, Fanny Maduro en Hanna Broekhuizen *(tweede violen)*

Guido Vetter, Lionel Labega en Cornelio Rincon *violas)*

Piet Segers, Henri Sweers, Otto Klein, Henk Broekhuizen *(celli)*

Albert Palm, Niels Palm *(contrabassen)*

Chris Engels, *(Piano)*

Jan Droog *(fluit)*; Angel Morkos *(hobo)*; Johan Rijpkema, Guillermo Martijn *(Clarinetten)*; Guillermo Pietersz *(fagot)*; Daan Bunk *(hoorn)*; Juan Camelia, Willem Batelaan *(trompetten)*; Julio Martina *(trombonne)* en David Capriles *(Pauken)*.

De gasten uit Caracas, die door de prestaties van het C.Ph.O. zo bewogen waren, dat zij op het podium staande mede applaudisseerden, waren:

Simon Alvarez *(fluit)*; Mario Colombo, *(hobo)*; Heinz Tasch, *(fagot)*; Eugenio Lipetti *(hoorn)*; Luis Fussili *(violoncel)*; Jose Tamarelli *(contrabas)*.

De zaak-Schouten

Proces verbaal niet objectief?

Willemstad. — De zaak J.S. heeft een bepaalde nasleep gehad, waarbij de integriteit van een lid van ons recherche corps in twijfel is getrokken.

Een bepaalde rivaliteit tussen twee rechercheurs is er de indirecte aanleiding van geweest, dat in de zaak S. plotseling nieuwe facetten aan het licht getreden zouden zijn, die onder meer zouden behelzen, dat een der rechercheurs een bepaalde verhouding met verdachte zou hebben aangeknoopt, waardoor het proces verbaal niet geheel objectief zou zijn uitgevallen, in casu bepaalde voor verdachte verzwarende omstandigheden zouden niet in het proces verbaal zijn opgetekend.

Naar wij menen te weten is deze bedenkelijke wending in de zaak aanleiding geweest tot een politioneel onderzoek naar de gedragingen van de rechercheur in kwestie, die, vooruitlopend op dit onderzoek, naar elders is overgeplaatst. Een maatregel, die wellicht voorbarig is. Want zo mocht blijken, dat het onderzoek een negatief resultaat baart — en de tekenen wijzen waarschijnlijk in die richting — dan heeft men de betrokken persoon in zijn goede naam getroffen. Met belangstelling zien wij de verdere ontwikkeling van deze zaak tegemoet.

Commissaris Botterweg, die wij om inlichtingen vroegen, wees ons er op, dat hij niet gerechtigd was, zolang de zaak in behandeling is, mededelingen te verstrekken. De overplaatsing van de betrokken rechercheur behoeft geen nadere indicatie aan te duiden van de juistheid van de bezwaren die terzake het proces verbaal gerezen zijn. De overplaatsing, aldus de heer Botterweg kan ook op andere gronden, de politiedienst rakende, genomen worden.

Gezellige pic-nic

Radulphus College vergeet de zorgen

Willemstad. — Dat je je in de vacantie erg kunt vervelen zeg, weet iedere schoolgaande jongen, en soms is het zo erg, dat je eigenlijk zelf niet meer goed weet, of het beter zou zijn geweest, als je maar altijd dat aanlokkelijk gebouw: School, in de ogen had durven kijken.

Enfin, de leerlingen van het Radulphuscollege hebben er wel iets op gevonden. Onder auspiciën van de Schoolclub van genoemde school en onder de deskundige leiding van de eerwaarde Frater Directeur en de heren leraren is er gisteren een pic-nic gehouden, waarvan werkelijk gezegd kan worden dat ze een succes geworden is.

Om half negen vertrokken de volgeladen auto's en een truck van Scherpenheuvel, vanuit het schoolgebouw op Cas Cora; eerst zouden we de grot van Hato weer eens gaan bekijken, vandaar uit naar Barber, dan naar Boca-Tabla en tot slot zouden we neerstrijken op het strand van de mooie Jeremi-Baai.

Is er iemand die nooit over de grot van Hato heeft gehoord en nooit zelf binnen een kijkje is gaan nemen? Weinigen of niemand!

Maar wie komt niet onder de indruk van de geheimzinnige sfeer die er altijd in de grot van Hato, met zijn misterieuze holen en gangen, zijn wonderlijke lichtwerking en zijn fladderende vleermuizen, heerst?

Om ongeveer tien uur zeiden we de vleermuizen vaarwel en tuften verder in de richting Barber, waar verschillende teams hun kunsten met de bal zouden demonstreren en waar het regende van doelpunten. Doch er werd ook wat anders gedaan: Gesmuld. Luilekkerland leek er kinderspel bij; van alles was er: sappige Pan Dushi's en hot-dogs en heel in de verte in een goed verborgen hoekje nipte men ook aan een potje bier. Maar hoe moedig je ook bent, voetballen op een hete middag met boven je hoofd een verzengende felle zon valt heus niet mee, ook al ben je zo'n crack, dus vertrokken we na een uurtje naar Jeremi, omdat het intussen wat laat geworden was voor Boca-Tabla.

En onder de glimlachende ogen van de bekoorlijke Lagoense huisjes, wier rieten daken blinken als zilver in de zon, en de meesmuilende Lagoense heuvels, doken groepen jongens in het heerlijke koele water, terwijl hun gelach en gejoel, luid in de omtrek klonken. Heerlijk.

We genoten zoals we maar zelden hebben genoten: Een koele zee, een koele dronk en nu en dan een heerlijk hapje.... we leken verwende koningskinderen.

Waarom komt bij zulke gelegenheden de tijd om weg te gaan zo gauw, waarom zouden we daar niet eeuwig kunnen blijven genieten, vrij en blij, verwend door de lucht en wind, gevoed door het geluid van het rollen van de zee; waarom moet je dan altijd terug keren naar de stad met zijn etiquettes, zijn strenge wetten, met zijn altijd in haast verkerende mensen.... Waarom?

Namens alle schooljongens, ook namens hen die totnogtoe misschien altijd hebben gemeend dat het motto van een schoolclub: Fuiven en feesten moet zijn, omdat naar hun mening, slechts dit motto alleenzaligmakend is, uit vanaf deze plaats hartelijk dank aan de Schoolclub, de Directeur, de heren leraren en aan iedereen die geholpen heeft, deze dag echt gezellig en genoeglijk voor ons te maken...

VESTIGING NUTRICIA IN VENEZUELA — UITGESTELD

's-Gravenhage. — Van de hoofddirecteur van Nutricia verneemt het ANP het navolgende: Nadat tussen de partijen, die tot de oprichting van een Nutriciafabriek in Venezuela waren besloten vrijwel op alle punten volledige overeenstemming was bereikt, met betrekking tot de wijze waarop zou worden samengewerkt, rezen enige moeilijkheden inzake de beschikbare melk, die de fabriek voor een rendabele productie nodig oordeelde.

De boeren in de streek waar de fabriek zou worden opgericht waren voor het merendeel niet geneigd melk voor de Nutriciafabriek beschikbaar te stellen. Door een bezoek van de hoofddirecteur mr. J. van der Hagen is getracht deze moeilijkheid tot een oplossing te brengen. Het bleek echter niet mogelijk een verantwoorde oplossing te bereiken, waardoor de plannen voor de oprichting van een fabriek in Venezuela voorlopig zijn uitgesteld.

Jamaicaans gezelschap treedt op in Roxy

Willemstad. — In het theater Roxy treden a.s. Woensdag en Donderdag op de Cobra-man en zijn troep. De Cobra-man is een Jamaicaan, die zich met zijn gezelschap heeft geoefend in Calipso's en dansen. In Jamaica is deze artist zeer bekend. In zijn groep bevindt zich Doreen Maureen, "the Golden voiced Jamaica Songbird", zoals zij in haar land wordt genoemd. Deze zangeres oogste reeds veel succes en wij zijn ervan overtuigd dat zij ook op Curaçao indruk zal maken. De groep artisten bevindt zich momenteel op Aruba en komt a.s. Dinsdag naar Curaçao.

Zender defect

Willemstad. — De uitzending van Radio Hoyer van hedenochtend heeft niet plaats kunnen vinden wegens een technisch storing van de zender. De uitzending van 10 uur en de avonduitzending gaan echter normaal door. Het euvel is inmiddels hersteld.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Met de „Bennekom", die op 14 Augustus as. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curaçao: mevr. M. Abrahams—Arnts, heer M. P. Neerhout, fam. E. H. Zwart—Segers, fam. P. Koolman—Bosdijk, mej. S. M. Tjalsma, fam. H. Heesbeen—Ansela.

Met de „Hestia" te Curaçao verwacht op 28 Augustus, reizen: mevr. A. J. de Jong en 4 kinderen en heer C. Molenaar.

Met de „Oranjestad", die op 21 Augustus as. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curaçao:
mej. E. G. M. Ansems, mevr. A. A. Palma—Boes en zoon, mevr. H. A. Bos Verschuur—Berchenhorst en 4 kinderen, mevr. W. J. van Vilsteren, mej. E. T. S. Antonius, heer H. van Ulsen, heer P. G. Stakenburg, fam. J. J Verger—Wilthagen en 3 kinderen, heer L. Blokland, heer H. F. Bogers, fam. G. Blankman—Hartman en dochter, mej. E. G. A. van Beek, mej. H. J. Ogink, mevr. H. C. Bogers—Snel, mej. J. Kuyten, mevr. H. J. van der Meer—Glasbergen en 3 kinderen, mej. C. M. Tremus, mej. C. C. Zielinski, Sgt-maj. H. Klijzing, heer L. Schrier, heer H. A. Hasselhof, fam. W. M. E. Oostburg—Tercilavers, 1 korporaal, 44 manschappen en 7 man vlootpersoneel.

Voor Aruba: mevr. G. J. Ladle—Banus en 2 kinderen, mevr. L. W. C. van Hofwegen—van Giffen en 3 kinderen, fam. W. Medema—Scholte en 2 kinderen, mevr. A. R. Bilderbeek—Lampe en dochter, mej. Helen T. Woiski en Harry J. Woiski.

Coca Cola Overseas

Willemstad. — Van de Coca-Cola-vertegenwoordiger ontvingen wij een kleuren tijdschrift, waarin Coca Cola laat zien, dat het in elk land van Europa — en daar buiten — is vertegenwoordgd. En Coca Cola doet dat met vele foto's, die het allen uitstekend doen. Op de voorpagina van „Coca Cola Overseas" staat Amsterdam afgebeeld, een van de typische grachtjes, waardoor Amsterdam — terecht — zo pittoresque kan zijn.

Een aantrekkelijk tijdschrift, dat de schoonheid van de wereld in beeld overduidelijk demonstreert.

N.-Afrikaanse drama bereikt in Tunis zijn climax

Fransen hebben in het verleden slechts in theorie de vriendschapshand geboden

Een reeks onverkwikkelijke incidenten — bomaanslagen op treinen, postkantoren en bruggen, schietpartijen in winkelstraten en op café-terrassen en gevallen waarin eenvoudigweg sprake was van moord, roof en brandstichting — hebben de spanningen in Tunis de laatste maanden met de dag doen toenemen. Kennelijk werkte de verzwakking van het Franse prestige in Indo-China krachtig stimulerend op de felle anti-Franse tendenzen, die orde en rust aan Afrika's Noordkust in gevaar hebben gebracht. Naarmate de explosies duidelijker en veelvuldiger werden, nam ook de ongerustheid toe; niet alleen in Parijs en in de Franse gebieden in Noord-Afrika zelf, maar ook in Washington, waar men zich meer begint af te vragen in hoeverre een „handvol terroristen en bandieten, die zich de naam van patriotten willen aanmeten", schade kan berokkenen aan de niet geringe Amerikaanse belangen in Noord-Afrika. Ondertussen hebben de recente ontwikkelingen in de verhouding tussen Frankrijk en Tunis — de verstrekkende hervormingsplannen van premier Mendès-France — de Tunesiërs het nodige vertrouwen geschonken in de toekomst. De broeierige en explosieve sfeer is aanzienlijk verbeterd en de anti-Franse stemming heeft plaats gemaakt voor een groter wederzijds begrip en vertrouwen. Het Noord-Afrikaanse drama schijnt in Tunis nu snel naar een climax te voeren.

De gebeurtenissen der laatste dagen zijn de natuurlijke gevolgen van reeds lang bestaande controversen, onvervulde verlangens en genegeerde eisen. Reeds lang tekent het gevaar zich duidelijk en scherp omlijnd af voor een ieder die ogen en oren de kost wilde geven. Het absurde is echter dat de Fransen de werkelijkheid uit de weg gaan door te spreken over „een handvol terroristen". Niettemin heeft het Franse blad l'Expresse nog onlangs openlijk geschreven: „De waarheid, waarvan de Fransen vrijwel geen vermoeden hebben, is eenvoudig en wreed: in Tunis is het al oorlog. Wat de officiële berichtgeving en de strenge censuur nog willen laten doorgaan voor vage bandieten-benden, zijn in werkelijkheid goed georganiseerde eenheden in uniform van een revolutionnair leger " Premier Mendes-France blijkt een meer realistische kijk op de gang van zaken in Tunis te hebben.

Persoonlijk dateert onze kennismaking met de Tunesische problematiek van het tweede gesprek dat we voerden met een belangrijk Arabisch employé van een niet minder belangrijke, onder Frans toezicht staande onderneming. De man liet zijn secretaresse (een Française) weg gaan, sloot zorgvuldig de deur van zijn kantoor en zei toen: „De eerste keer toen ik met u sprak, wist ik niet wat ik aan u had. Neemt u me niet kwalijk wanneer ik u toen misschien wat onbeleefd heb behandeld door u maar amper te antwoorden. Maar geloof me: ik kan niets riskeren. Ik moet voor vijf mensen zorgen en ik zou niet graag door een onvoorzichtig woord m'n baan verliezen. Zelfs onder collega's moet ik daarvoor oppassen...." Met een zucht liet hij er op volgen: „Zou het in Rusland werkelijk erger zijn?" Aan het einde van het gesprek, dat over de toekomst van zijn land ging, zei hij: „Wij zien, horen, zwijgen en wachten af."

Dat afwachten heeft inmiddels niet iedereen kunnen volhouden van de ruim 4.500.000 Arabieren, die in Tunis samenwonen met een flinke handvol Fransen, Italianen, Maltezers en andere landslieden. (Het aantal „zuivere" Arabieren in Noord-Afrika is maar heel gering, zodat men beter doet de inlandse bevolking van Tunis aan te duiden met de naam Tunesiërs.) waar die Tunesiërs op wachten is duidelijk: op het tijdstip dat zij hun eigen boontje kunnen gaan doppen zonder Franse pottenkijkers. Het vervelende van de zaak is nu, dat die Fransen steeds maar door zijn gegaan om de Tunesiërs in theorie de vriendschapshand te bieden, maar in de practijk net te doen of ze niet bestaan.

Sterk volksbewustzijn

In vroeger tijden mag het zo geweest zijn, dat men in deze streken niet regelrecht kon spreken van volkeren, maar meer van vrijheidlievende stammen, maar het is niet voor niets dat er in dit artikel over Tunesiërs wordt gesproken. Want vandaag zijn de „Arabieren" binnen de grenzen één volk en het is opmerkelijk hoe graag en hoe uitdrukkelijk zij termen bezigen als „ons land", „ons volk" en „wij Tunesiërs". Er zijn er maar weinigen die het woord Noord-Afrika willen gebruiken, want al zijn er vanzelfsprekend nauwe relaties tussen het nationalisme hier en dat in Marokko, de Tunesiërs denken in de allereerste plaats aan de onafhankelijkheid van hun eigen land.

Dat nationalisme wordt gevoegd door de twee voornaamste, Arabische partijen, loten van een en dezelfde stam: de Destour. Om het verschil tussen beide partijen uit te drukken heeft men de ene partij het bordje „vieux", de andere het bordje „neo" omgehangen. Het is voor een buitenstaander uitermate moeilijk om een precies en tot in details juist beeld van de structuur en de onderlinge relatie tussen beide partijen te vormen, daar geen van beide er voor terugdeinst om de andere van de grofste onwaarheden te betichten. Maar die kwaal kan men zowel oriëntaals als politiek noemen. Vast staat echter dat beide het zelfde doel in hun vaandel voeren: onafhankelijkheid. De neo-Destour is met dat doel voor ogen bereid om met de Fransen samen te werken. Evenals met vorige regeringen het geval is geweest zal de neo-Destour ook deel uitmaken van het nieuwe kabinet, dat de gematigd nationalistische kabinetsformateur Ben Amar er mogelijk nog dit weekeinde zal trachten door te krijgen.

In de regering Ben Amar zal dan echter eveneens de vieux-Destour vertegenwoordigd zijn. In het verleden had deze meer orthodoxe partij een dergelijke samenwerking met de Fransen voortdurend van de hand gewezen.

Het feit dat de vieux-Destour zich thans veel toeschietelijker toont vloeit voort uit de nieuwe politiek van premier Mendes-France in Tunis. De vieux-Destour had in het verleden herhaaldelijk te kennen gegeven slechts bereid te zijn met de Fransen samen te werken, wanneer die een tijdstip wilden noemen waarop Tunis zijn onafhankelijkheid zou krijgen. Bij zijn bliksem-bezoek in het afgelopen weekeinde aan de bey van Tunis heeft Mendes-France de binnenlandse souvereiniteit van het land erkend en geproclameerd en dat is voor de vieux-Destour aanleiding geweest haar standpunt te wijzigen. De nieuwe regering moet nu over de voorwaarden van de souvereiniteisoverdracht met de Fransen onderhandelen.

Weinig communisten

Opvallend is, dat de communisten tot voor kort vrijwel geen aanhang in Tunis hadden. Hun aantal is ook nu nog niet opvallend groot. Dat „nog niet" is geen compliment voor het Franse bewind. Integendeel, want als de Fransen in Indo-China werkelijk het communisme te lijf gaan, dan zouden ze langzamerhand wel geleerd kunnen hebben, dat voorkomen beter is dan genezen. Zij hebben èn in Indo-China èn elders in de wereld kunnen ervaren, dat men ideologieën maar zeer matig bestrijdt wanneer de medicijn uitsluitend uit geweervuur en granaten bestaat. En het schijnt totaal zinloos om aan de ene kant van de wereld met geweld van wapenen te gaan bestrijden, wat men zelf aan de andere kant zorgvuldig aankweekt.

Er is maar één werkelijke reden waarom het communisme maar traag veld wint in Noord-Afrika en dat is het feit dat de communistische leer volkomen in strijd is met de Islam. Van de vele Tunisiërs die we hebben gesproken is er niet een geweest die niet uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij afwijzend tegenover het communisme stond. Maar velen gebruikten een Arabisch spreekwoord, dat vrij vertaald luidt: 'Wanneer men in het water ligt, is men niet zo kieskeurig wie de helpende hand toesteekt" Wanneer het doel de middel en ook in Noord-Afrika heet te heiligen, zal men tenslotte bereid blijken om ook een rode hand te accepteren, wanneer die nader tot het doel kan voeren.

Er mag dan verschil in zienswijze zijn omtrent de middelen tussen neo- en vieux-Destour, er mag een kloof gapen tussen communisme en Islam, het woord van Tsjechov heeft al meerdere malen opgang gemaakt in de geschiedenis: „Liefde, vriendschap en eerbied verenigen de mensen niet zo zeer als een gemeenschappelijk gekoesterde haat". Die waarschuwing schijnt in Parijs nog altijd niet te zijn doorgedrongen. Misschien klinkt de naam Tsjechov te Russisch. Maar als protector van dit land zouden de Fransen dan misschien kunnen luisteren naar de stem van Voltaire, die de Tunesiërs voorhield: „God bescherme me tegen m'n vrienden; tegen m'n vijanden kan ik me zelf wel verdedigen". Maar ook dat schijnt voor dovemansoren gesproken.

PANORAMA
van deze week

Panorama van deze week doet ons beseffen, dat Curaçao en Aruba twee gezapige eilanden zijn want daar hebben we geen last van die sluipmoordenaar, waarvan Panorama ons zo boeiend weet te vertellen. Hier lopen geen wilde dieren rond van 5000 pond en meer, geen luipaarden die je zo onverhoeds — vanuit een knoekoeheg bijvoorbeeld — dodelijk bespringen. Hoogstens een onschuldig konijntje een geit of een wilde ezel, maar daarmede is alles gezegd.

Beseft U wel, wanneer U achter een moderne schrijfmachine zit te tikken, welke ingenieuze constructies aan de Uwe zijn voorafgegaan? „Panorama" brengt ons een boeiend relaas over het ontstaan van de schrijfmachine die van 1867 dateert toen een zekere Latham Sholes er alleen een W mee kon tikken. Belachelijk eenvoudig om te veronderstellen dat er sombere lieden waren, die voorspelden, dat men het schrijven met de hand zou verleren. Geestig verhaalt Panorama de verwikkelingen, die de typewriter heeft te weeg gebracht doordat velen beledigd waren wanneer zij een getypte brief — men haalde zich in het hoofd dat de brief gedrukt was — ontvingen. Zelfs bood zich een dame per advertentie aan om getypte liefdesbrieven in handschrift om te zetten. Van deze en andere (geestig) verwikkelingen verhaalt ons Panorama, uiteraard ook in sperkende illustraties.

Als Landsminister Karner nog eens de beschikking zou krijgen over een boot als die van de „super-walvis", dan zou het probleem der verbindingen meteen opgelost zijn en de Staten binnen twee dagen alle eilanden kunnen bezoeken. De super walvisboot is een droomfantasie en zeker geen droomboot à la Karner.

Een boeiende reportage treffen wij aan over een man, die hand in hand liep met de dood zonder het zelf te weten. Naar wij ons menen te herinneren is van dit zelfde thema een film vervaardigd, die in onze Curaçaose theaters heeft gedraaid. Een kort verhaal, het feuilleton, de kinderrubrieken, George van de Rebellenclub, enkele zeer geslaagde moppen, een bijzonder boeiend relaas van een man, die vrijwillig schip breukeling speelde en zonder voedsel in een rubber reddingsboot in West-Indië terecht komt, het leven van een stunter, een man die op bestelling waaghalzerijen vertoont ten gerieve van het op sensatie belust publiek, een kruiswoordpuzzle en nog veel meer biedt de lezer voldoende afwisseling om de nieuwe week met verrijking van kennis te beginnen. Panorama is wee up-to-date.

VERS VAN DE PERS

Focus nr 16.—
Uitg.: Focus, Bloemendaal.—

De zestiende aflevering van „Fucos" biedt ons in de advertentie-kolommen uitvoerige beschrijvingen van de nieuwe Kodak Retina I b, II c en III c, welke laatste toestellen uitgerust zijn met verwisselbare optiek in synchrocompur.

De nieuwe Sixtomat vindt ook een uitvoerige beschouwing in Focus, evenals de ontwikkeling van de fotografie en zulks n.a.v. de geboortedag van George Eastman. „Panorama', dat de lezers van dit blad de vorige week als bijvoegsel bij de „Amigoe" kregen, heeft er een uitvoerige reportage aan gewijd, zodat wij ons van een verdere vermelding ontslagen kunnen achten. Voorts bevat Focus weer de bekende rubrieken, zoals Breken en Bouwen, Analyse der Platen, enkele boeken-recensies en tal van andere leerzame gegevens, die ons bij het fotograferen zo van pas kunnen komen.

Vanavond kampioen tegen sub-kampioen

(van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De tweede wedstrijd in het tournooi voor het Maria Monument zal vanavond plaats vinden tussen Subt en Sithoc. Verleden Zondag hebben de Collegejongens bewezen dat zij nog steeds gevaarlijke tegenstanders zijn, ofschoon velen van te voren durfden beweren dat Jong-Holland het gemakkelijk zou hebben, en de Roden met een ruim verschil zou verslaan. Het tegendeel is echter gebeurd en daarom zal het vanavond zeker druk worden in het Rifstadion, daar eenieder er getuige van zal willen zijn of Sithoc werkelijk kans zal zien ook de kampioenen te verslaan. De jongens van Vredenberg, die er het vorig jaar in geslaagd zijn de kampioenstitel ongeslagen te behalen, zullen zich door Sithoc natuurlijk niet laten verschalken en zullen trachten hun tegenstanders een les te geven in het voetbal. Wij durven beweren dat het een spannende strijd zal worden en hopen dat er ook een sportieve wedstrijd zal worden verspeeld.

Van de Curaçaose sportvelden

Om de Curaçaose kampioenschappen

Halve finale heren-dubbelspel:

Willemstad. — De heren Gerharts/Phillip slaan de heren Hinds/Flores met 6—4; 10—8; 8—10; 6—2.

Halve finale gemengd-dubbelspel:

Mevr. Bergkamp/Hr. Pimentel slaan mevr. Stomp/Hr. Noordhoek Hegt met 6—2; 3—6; 7—5.

In de finale voor het heren-dubbelspel hebben zich dus geplaatst de heren Gerharts/Phillip. Hedenmiddag wordt de halve finale in het herendubbelspel gespeeld tussen de heren Pimentel/Lampe en Went/Noordhoek Hegt. Zondag a.s. wordt dan de finale op de banen te Mundo Nobo verspeeld.

In de finale voor het dames-dubbelspel hebben zich geplaatst de dames Hofland/ Sanson en de dames Noordhoek Hegt/Stomp.

Vrijdagmiddag a.s. wordt de laatste halve finale in het gemengd-dubbelspel verspeeld tussen Mevr. Lenderink/Hr. Gerharts en Mevr. Noordhoek Hegt/Went. De winnaar van deze wedstrijd komt op Zaterdagmiddag a.s. in de finale uit tegen Mevr. Bergkamp/Pimentel.

Voor de komende dagen staan er dus weer enkele interessante wedstrijden op het programma.

Chaos in voetbalwereld

Geen instemming met semi-prof systeem

Deventer. — In een te Deventer gehouden vergadering van de belangenvereniging van Oostelijke tweede, derde, en vierde klasse voetbalclubs is het voorstel van de KNVB bestuur om de mogelijkheid te openen tot betaling van speler met 76 tegen 10 stemmen en 1 blanco, verworpen. Tot de voorstemmers behoorden de tweede klasser Be Quick uit Zutphen, Robur et Velocitas uit Apeldoorn, WVC uit Winterswijk en de Dieraense Boys.

De bijeenkomst droeg een bewogen karakter. Zo gaf de heer Rozenboom uit Ede o.m. te kennen dat het gehele KNVB-bestuur dient af te treden. Een motie van de Nijmeegse club Quick, behelzende dat in de zelfde competitie geen elftallen worden ondergebracht van clubs die uitsluitend spelers betalen, en tot het instellen amateurs bestaan en verenigingen, die van een hoofdklasse met daarnaast of daaronder eerste klasse afdelingen, werd verworpen.

Het grote meerderheid werd een voorstel van de heer Egberts uit Arnhem weggestemd, die het KNVB-bestuur contact wilde doen opnemen met de Nederlandse Beroeps Voetbal Bond.

Een motie van de vereniging Veenendaal om het bestuur van de belangenvereniging naar de buitengewone bondsvergadering van Zaterdag a.s. een bindend mandaat mee te geven en niet naar de omstandigheden te laten handelen, vond algemene instemming.

Het bestuur van de belangenvereniging beschouwt een en ander echter als een motie van wantrouwen en het is niet onmogelijk, dat het in zijn geheel of ten dele zal aftreden.

Kwestie - Triëst nadert oplossing

De onderhandelingen, die tot een oplossing moeten leiden van de nog steeds hangende kwestie Triëst, schijnen hun einde te naderen. Het wordt langzamerhand hoog tijd, dat de ingewikkelde knoop ontward wordt. In Italië, zowel als in Joegoslavië zijn de mensen geprikkeld door een blijvend gevoel van onvoldaanheid. De buren leven op gespannen voet en dit schept een onzekerheid in een stuk Europa, die dit continent zich vandaag niet kan veroorloven. Door de aanhoudende wrijving heeft het vraagstuk in Italië zulk een overheersende gestalte gekregen, dat het zicht op de algemene buitenlandse politiek gevaar loopt verengd te worden. Gemeenschappelijke Europese verdediging en Europese politieke integratie hebben, objectief genomen, weinig van doen met een oplossing van het vraagstuk Triëst, zij zijn van onvergelijkelijk groter belang en van politiek hogere orde. Maar nationalistische elementen tenderen er naar een gunstige uitslag inzake Triëst als voorwaarde te stellen voor deelname aan de E.D.G.

Het Balkanverdrag, dat spoedig gesloten zal worden tussen Joegoslavië, Griekenland en Turkije, is voor Italië van betekenis. Twee der betrokken landen zijn met Italië lid van de NATO en het derde is Italië's naaste buur. Een verbinding op de een of andere wijze van Italië met deze binnenkort voor de hand liggend, maar om daartoe te komen zal eerst het herstel van normale betrekkingen tussen Italië en Joegoslavië nodig zijn.

Sinds de oorlog hebben de achtereenvolgende Italiaanse regeringen steeds het gehele Triestijnse gebied voor hun land opgeëist, terwijl zij zich hebben moeten schikken in het verlies van de overige gebiedsdelen daar, die in 1919 aan Italië kwamen, alsmede in dat van eilanden in de Adria en Italiaanse steden langs de Dalmatische kust, als Zara. Wederrechtelijk heeft Joegoslavië de zone B, waarover het niet meer dan het voorlopige bestuur mocht vormen (zoals de Engelsen en Amerikanen over zone A), gelijkgeschakeld en tot een deel der volksdemocratie gemaakt met alle consequenties van dien.

Toen de botsingen tussen Italië en Joegoslavië in September-October van het vorig jaar op hun hoogtepunt waren, kwam als een donderslag plotseling het Amerikaans-Engels besluit de zone A aan Italië over te dragen. De toenmalige Minister-president Pella aanvaardde dit, echter onder nadrukkelijke stipulatie, dat daarmede Italië niet afzag van zone B, hoewel het tot ethnische correcties gaarne bereid was. Pella drong aan op een plebisciet, in het gehele gebied, een voorstel, dat door Tito terstond van de hand gewezen werd.

Het Italiaanse parlement keurde unaniem Pella's houding goed. Door te weigering van Tito zijn sindsdien de onderhandelingen spelende gebleven. Tijdens de ongelukkige incidenten in de stad Triëst laaide de publieke belangstelling op tot demonstraties en rellen toe, maar hoewel later het klimaat iets milder werd, hielden de kranten welhaast van dag tot dag de lezers op de hoogte van de stand van zaken.

De oplossing, welke nu voor de deur staat, is geen andere, dan het besluit van October j.l. In politieke kringen en bij een belangrijk deel van het publiek is men verheugd, dat men eindelijk tot zekere resultaten gekomen is, voldaan is men niet. Zowel Italië als Joegoslavië zullen, naar verluidt, deze oplossing aanvaarden zonder af te zien van hun aanspraken op resp. de zonen B en A. Maar daar niets zo permanent is, als het tijdelijke, ziet het er naar uit, dat men tot een min of meer definitief einde van de zaak Triëst gekomen is.

De socialisten van Nemi hebben aangekondigd, dat zij zich tot geen enkele prijs zullen neerleggen bij een eventuele goedkeuring door de regering en zij hebben een bijzondere zitting van het parlement aangevraagd. Togliatti heeft zijn vrienden hierin gesteund en daar de Sociaal-communisten gezamenlijk over één derde van de stemmen in de Kamer beschikken, zal de Kamerpresident Gronchi verplicht zijn hun eis in te willigen. Een juridische of morele reden terug te komen op de met algemene stemmen aanvaarde goedkeuring van de houding der regering van October j.l. is er niet. Maar nu terstond na de zomer de behandeling van het E.D.G.-verdrag voor de deur staat, gaat de oppositie door de wind om Scelba, de „arbeidsmoordenaar", ook nog aan den volke als „verrader van het Vaderland en der Istrische Broeders" te kunnen voorstellen.

Interessant is de opinie van de bisschop van de stad. Zijn groep wenst vooralsnog vast te houden aan het oorspronkelijk statuut ener vrijstaat, die de beide zones omvat. Wanneer deze vrijstaat niet kan functionneren, dient een volksreferendum gehouden te worden, want de tijden van het Weens Congres zijn voorbij, dat men bevolkingen van de ene regeerder aan de andere „overdeed". Het is wel duidelijk wat de oorzaken zijn van de houding dezer groep, wier vaderlandsliefde niet in twijfel getrokken kan worden: de zorgen om de vrijheid van de inwoners van de B-zone onder een regiem, dat niet slechts de Katholieke Kerk vervolgt, maar allen die zich niet met ziel en lichaam willen schikken naar Tito's dissident Marxisme.

De Heer en Mevrouw
H. P. TH. JACOBS-JONKHOUT
hebben het genoegen U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter
THELMA JOSOLINE
met de Heer
J. Molenaar

De Heer en Mevrouw
N. MOLENAAR-VOGEL
hebben het genoegen U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun zoon
JAN
met Mejuffrouw
Th. J. Jacobs

waarvan de voltrekking zal plaats vinden op Woensdag 25 Augustus 1954.
Kerkelijke inzegening door de WelEerwaarde Heer Ds. J. Mietes in de Fortkerk om 7.30 n.m.

Receptie: Landhuis Blauw van 8.30 - 10.30 n.m.

Plantage Blauw, Curaçao, N.A.
Wilhelminalaan 23, Rio Canario, Curaçao, N.A.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Speelfilm over Santiago de Compostella

EL PORTICO DE LA GLORIA

(Van een medewerker)

Spanje staat in het teken van het „Heilig . aar van St. Jacobus de Meerdere". Uit geheel het land, ja, uit heel de Spaans-sprekende wereld stromen pelgrims naar het eerbiedwaardige middeleeuwse Santiago de Compostella. Ze betreden er door de „heilige deur" de prachtige kathedraal en bidden er, zoals honderdduizenden pelgrims vóór hen in een rij van eeuwen, op het graf vcn de eerste apostel, die als martelaar stierf. Maar het is niet alleen dat graf, dat zoveel ind:uk maakt op al die vrome vreemdelingen, het is zeker ook die rijkdom aan oude, gewijde kunst en vooral dat ‹verheerlijke kerkportaal, het terecht beroemde „Portico de la Gloria".

Is 't wonder, dat Compostella met zijn St. Jacobsdevotie en „Heilig Jaar" — de feestdag van St. Jacobus op Zondag 25 Juli is er natuurlijk het hoogtepunt van — steeds weer de Christelijke Kunst heeft geïnspireerd en dat 't ook een moderne kunstuiting als de film een boeiende stof en een eigen bezieling heeft weten te geven? De boodschap van Compostella, die er een is van hoop en vertrouwen in Gods goedheid en vaderlijke genegenheid, mogen we dan ook zien als de grondgedachte van de film „El Portico de la Gloria", misschien nog wel het best te vertalen met „De Erepoort" volgens de Spaanse critici een der beste Spaanse films van de laatste jaren.

Het gegeven van deze film, door Rafaël J. Salvia tot draaiboek verwerkt, is afkomstig van een figuur, die bij een volk als 't Spaanse, dat zowel katholiek als muzikaal is, bijzonder de aandacht moest trekken en in de smaak vallen nl. van Pater José Francisco de Guadalupe Mojica O.F.M. Het is een liefdesgeschiedenis, die met een verzoening en bekering in de kathedraal van Santiago de Compostella eindigt en die juist van deze pater zoveel levensechtheid kon krijgen, omdat hij zelf, tot op zekere hoogte, een gelijkaardig zielsproces had doorgemaakt.

Pater Mojica werd in 1896 te San Gabriel in Mexico geboren. Hij studeerde aanvankelijk voor landbouwingenieur, doch voelde meer voor muziek en vooral voor zang en ging dus solfège en piano studeren aan het nationaal conservatorium van zijn land. Al heel jong debuteerde hij als operazanger in „De barbier van Sevilla".

Zoals menige jonge artist lokte ook hem het concert- en operaleven in de Nieuwe Wereld. Hij trok naar New York. Het jaar daarop trad Mojica op in de „Chicago Opera Company", samen met de beroemdste zangers van die tijd: Caruso, Schipa, Shaljapin. Hij werd ook een gevierd concertzanger. Hij sloot een contract met de Fox Film, maar speelde ook in films van andere maatschappijen. In zes jaren tijds zong en speelde hij in niet minder dan zestien films! Als zanger op het witte doek werd hij vooral bij het Spaans sprekende publiek geliefd.

In 1935 kwam er echter een keer in zijn leven. José Mojica verwekte sensatie in de kringen van de Amerikaanse film door een niet alledaags besluit: hij trok zich uit de film en heel het artistenleven terug om nog slechts voor hogere, geestelijke dingen te leven. Een kunstenaarsgril? Een truc om nog eens

Een pater als filmheld.

de aandacht op zich te vestigen? Neen, het was ernst. Hij keerde naar zijn vaderland terug en ging met zijn moeder als Derde Ordeling wonen in het schilderachtige plaatsje San Miguel de Allende. Zes jaar lang hield hij zich daar met historische en godsdienstige studies bezig.

Toen zijn moeder in 1940 overleed, verkocht hij al wat hij bezat en schonk het aan de armen. Toen reisde hij naar Peru en vroeg daar om opname in de Orde van St. Franciscus.

In de film „El Portico de la Gloria", een product van Suevin Films-Césáro González te Madrid, treedt de gewezen filmartist en operazanger op met een van de meest bekende en gevierde kinderkoren van Mexico. Zo werd een geliefde volkskunst als het volkslied tegen de achtergrond van de eeuwenoude heiligdommen van Compostella verweven met een algemeen menselijk en eigentijds conflict.

Ook „regenachtig" op Mars

Londen. — Niet alleen in Europa en in Azie heerst een ongekend natte zomer; ook op Mars is het zeer ongewoon weer. Dr. Wilkins van het Britse astronomische genootschap heeft verklaard dat in de dampkring van Mars dikke wolkenvelden hangen. De kanalen van Mars, die anders alleen in het voorjaar kunnen worden waargenomen, tekenen zich dit jaar ook in de zomermaanden duidelijk af, hetgeen zou kunnen duiden op een overvloed van water — aldus dr. Wilkins.

Radar-torens voor Amerika's beveiliging

New York. — Het tijdschrift „Engineering Newsrecord" meldt nieuwe bijzonderheden over de torens, die voor de Amerikaanse oostkust — sommige 125 mijl in zee — zullen worden gebouwd als onderdeel van het verdedigingsstelsel middels radar. De torens komen te staan op een plateau van minstens 1700 vierkante meter; er zullen onderkomens zijn voor twintig tot dertig man bij elke toren en ook een vliegveldje voor hefschroefvliegtuigen.

Uniestatuut mislukt experiment

Kwestie Nw Guinea in nevelen gehuld

's Gravenhage. — „De Nederlandse regering ziet in het accoord dat men Indonesië is bereikt uiteraard geen speciale reden tot bijzondere vreugde" — aldus sprak minister Luns op een persconferentie. Het is het constateren van een mislukt experiment. „Omdat een der deelgenoten het Unie-verband als een knellend beletsel voor de volledige onafhankelijkheid voelde, meende de Nederlandse regering dat zij zonder enthousiasme, tegemoet moest komen aan de Indonesische wens. Inderdaad is het zo, dat zonder grote mate van begrip, goede wil, bezadigdheid en de wens begrip te hebben voor de wederzijdse standpunten de conferentie niet zou zijn geslaagd. Dit was beslissend. Het is vurig te hopen dat het accoord een beter tijdperk zal inluiden".

De kwestie Nieuw Guinea noemde de minister niet voor een oplossing vatbaar. Hierover is overeenstemming niet mogelijk.

De Indonesische delegatie achtte de resultaten bevredigend voor beide partijen — zo zeide minister Soenarjo . De overeenkomst kan betekenen dat na de Unie- ontbinding een stap is gezet naar betere verhoudingen. Hij voegde er intussen aan toe, dat de kwestie Irian waarover geen oplossing gevonden is, de betrekkingen tussen Nederland en Indonesië gedeeltelijk zal blijven beheersen. Gevraagd hoe Indonesië denkt het vraagstuk Irian op te lossen zeide de Indonesische minister, dat daarvoor twee oplossingen zijn: 1. het vraagstuk voor te leggen aan de Verenigde Naties; 2. een oplossing daarbuiten, op welke mogelijkheid Soenarjo echter niet verder inging en die dus alsnog een „geheim" is.

Gevaarlijke buit

Kopenhagen. — Met grote moeite wist een Deense visser in volle zee zijn net naar boven te krijgen. Hij rekende al op een formidabele vangst, toen hij tot zijn ontzetting bemerkte dat hij een V I met 1000 kg. explosiestoffen geladen, in zijn net verstrikt had. Hij voer met het gevaarlijke goedje nog naar de haven. waar militairen al gauw een nader onderzoek instellen om ongelukken te voorkomen.

Nederl. - Indonesische Unie thans officieel ontbonden

Uniestatuut vervallen verklaard

's-Gravenhage. — Volgens het protocol dat gisteravond in den Haag werd gepubliceerd, wordt de Nederlands-Indonesische Unie ontbonden en het Uniestatuut vervallen verklaard, evenals de aan het statuut gehechte overeenkomsten, inzake de buitenlandse betrekkingen defensie en de culturele betrekkingen.

Het protocol noemt voorts vervallen de passages van het statuut betreffende de financiële overeenkomsten. Alle andere overeenkomsten enz. blijven van kracht, behalve in die gevallen waarin zij als gevolg van de ontbinding van de Unie niet langer voor toepassing vatbaar zijn. Zover nodig zullen zij in onderling overleg gewijzigd. vervallen verklaard of vernieuwd worden.

De partijen zullen bij elkander na agrement van de wederpartij diplomatieke vertegenwoordigers accrediteren. Indien enig verschil mocht rijzen zullen zij streven naar een spoedige oplossing. Zij zullen daarbij uitsluitend hun toevlucht nemen tot een der vreedzame middelen. die zijn voorzien in het Handvest van de Verenigde Naties. Indien de oplossing van een rechtsgeschil langs diplomatieke weg binnen redelijke tijd niet mogelijk blijkt, kan zulks geschieden met onderling goedvinden bij wijze van een compromis onderworpen aan arbitrage. Indien de partijen niet binnen een redelijke tijd tot overeenstemming komen omtrent het onderwerpen van het rechtsgeschil aan arbitrage of over de aanwijzing van de arbiters zal de meest gerede partij na daarvan de andere partij op de hoogte te hebben gesteld de bevoegdheid hebben het geschil aanhalig te maken bij het internationaal Hof.

In een brief van minister Luns aan minister Soenarjo met de inhoud waarvan de Indonesische minister zich verenigen kan, is een aantal bepalingen opgenomen inzake de rechten en plichten van staatsburgers in het gebied van de andere partij, de diplomatieke vertegenwoordigers zullen de rang van ambassadeur hebben.

De partijen verklaren de bepalingen van het protocol, de briefwisseling en de voor de ondertekening gesloten overeenkomsten voor zover van kracht blijvend, te doen prevaleren boven de bepalingen van de eigen wetgeving der partijen.

New York. — Volgens een verklaring van de Russische afgevaardigde in de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties heeft Rusland een bedrag van 1 milliard Roebel (NAf. 500 millioen) besteed aan economische hulp aan Noord Korea. De Amerikaanse afgevaardigde antwoordde hierop door te zeggen dat de Westerse landen ongeveer 750 milliard dollar (1.500 millioen N.A. Courant) aan de hulp aan Zuid Korea hebben besteed.

Fanny Blankers niet naar Europese kampioenschappen

Amsterdam. — Fanny Blanker-Koen zal niet deelnemen aan de Europese athletiekkampioenschappen Mevrouw Blankers-Koen heeft last van een gevoelige knieblessure. De laatste weken had zij hieraan geen pijn gehad en ook bij de nationale kampioenschappen in Tilburg had zij geen last, doch bij de training kreeg zij opeens weer hinder van haar knie.

Het ligt intussen niet in haar bedoeling zich uit de wedstrijdsport terug te trekken.

Londen. — Twee vooraanstaande geleerden van het Britse atoomcentrum te Harwell gaan bij de Rolls-Roycefabriek aan vliegtuigmotoren werken. De aard van de werkzaamheden is geheim. Deskundigen menen, dat de Rolls-Roycefabriek misschien een atoomvliegtuig motor wil gaan bouwen.

McCarthyisme is taboe

Los Angeles. — De Californische kappers hebben besloten aan het eind van het congres, dat zij in Los Angeles hielden een nieuwe richtlijn te aanvaarden voor het bewaren van de bij het beroep passende discretie, door het McCarthy-isme als onderwerp van gesprek uit hun salons te weren en taboe te verklaren.

Eerste Kamer pas bijeen op 14 September

's Gravenhage. — Aan het slot van de laatste vergadering van de Eerste Kamer der Staten Generaal heeft de voorzitter de heer Jonkman medegedeeld dat het niet in zijn bedoeling ligt de Kamer in Augustus bijeen te roepen. De eerst volgende vergadering zal op 14 September zijn. Het wetsontwerp administratieve rechtspraak en de notariswet zullen dan aan de orde worden gesteld.

Amerik. tankvloot wordt gemoderniseerd

Washington. — Door president Eisenhower zijn twee wetsontwerpen getekend die ten doel hebben de modernisering van de Amerikaanse tankvloot. Het ene geeft machtiging tot de bouw van twintig snelvarende tankers; het andere dat reders credieten zullen ontvangen voor de bouw van nieuwe tankschepen ter vervanging van in de oorlog gebouwde schepen.

Na veroordeling van mgr. Trochta

Kerkvervolging in Tsjechoslowakije met vernieuwde hevigheid ontbrand

Rode regiem had zich in Salesiaan vergist

Tegen de Kerk in Tsjechoslowakije is na de veroordeling van mgr. Trochta, bisschop van Leitmeritz, in alle hevigheid een nieuwe strijd ontbrand. Een amateurzender achter het ijzeren gordijn heeft gemeld dat in het gehele land plotseling alle geestelijken scherp worden geterroriseerd en in het bezoek der kerkdiensten gehinderd. De propaganda van de communisten verkondigt na de veroordeling van de bisschop dat de Kerk de omverwerping van de volksdemocratie nastreeft. Kerkelijke kringen verwachten, dat spoedig een monsterproces tegen mgr. Beran zal worden gevoerd. De veroordeling van mgr. Trochta wordt door de Tsjechische bladen uitvoerig en met grote koppen bekend gemaakt.

Tsjechische emigranten hebben de volgende toelichting gegeven op de veroordeling van mgr. Trochta: De beide „misdaden", die mgr. Trochta heeft bekend, en waarvoor hij tot 25 jaar dwangarbeid veroordeeld is, zijn ten eerste het zenden van het door het canonieke recht voorgeschreven rapport aan Rome over de godsdienstige toestand in zijn diocees en ten tweede het opleiden van priesters op een niet door de regering toegelaten en voorgeschreven seminarie. De bisschop heeft eenvoudig zijn plichten vervuld, hetgeen hij steeds met medeweten van de staat heeft gedaan. De pogingen hem voor het regiem te winnen zijn echter mislukt, waardoor de staat een veroordeling opportuun heeft geacht.

Aan deze veroordeling is rond de persoon van mgr. Trochta de volgende ontwikkeling vooraf gegaan:

Na de revolte van 1948 in Tsjecho-Slowakije scheen het de toenmalige bewindhebbers opportuun toe de bisschop van Leitmeritz, mgr. Trochta naar voren te schuiven, wijl hij voor hun plannen meer de juiste man scheen dan de Aartsbisschop van Praag, mgr. Beran. Deze toch stond er om bekend dat hij zelfs niet wilde overwegen met de communisten onderhandelingen te beginnen. Mgr. Trochta daarentegen, die als eenvoudige Salisiaan altijd nauw contact had met de arbeidersjeugd en naar de geest van Don Bosco de belangen van de eenvoudigsten behartigde, had bewezen een bewonderd man te zijn bij de jeugd der industriesteden. De communisten meenden daarom dat hij met zijn inzichten in de sociale nood van het volk een geschikt instrument in hun handen zou zijn om het contact met het werkende volk levendig te houden. Bovendien had hij vele jaren in Duitse concentratiekampen doorgebracht.

Toen in 1949 de onderhandelingen met de Katholieke Kerk van dag tot dag minder uitzicht op een overeenkomst boden, toen de kerkelijke goederen werden geconfiskeerd, de katholieke scholen werden onteigend en de Katholieke Actie verboden werd, noemden de officiële staats-communiqué's over de onderhandelingen de naam van mgr. Trochta steeds met grote eerbied en lof. Het ergste gebeurde echter in 1950 toen de onderhandelingen met de Kerk definitief mislukt waren en de regering begonnen was via de door haar opgerichte Katholieke Actie de bisschoppen af te zetten.

Er ontstond verwarring, te meer daar de regering eiste, dat de priesters de eed van trouw aan de regering zouden afleggen, en daarbij zouden beloven de politieke kerkelijke straffen van Rome nooit te zullen erkennen als rechtmatig. Op dat moment verscheen plotseling, om de verwarring nog te vergroten, in de bladen een bericht over een eed van trouw van Tsjechoslowaakse bisschoppen aan de regering. Zelfs brachten de pseudo-katholieke kranten een foto, waarop mgr. Trochta stond afgebeeld, terwijl hij de eed van trouw aflegde in handen van een vertegenwoordiger van het bureau voor kerkelijke aangelegenheden. Enige tijd later heeft een uit het diocees Leitmeritz gevluchte priester kunnen verklaren, dat mgr. Trochta de foto zelf met evenveel verwondering gezien heeft als de lezers, daar hij nooit een eed van trouw heeft afgelegd. De foto kan niet anders dan een montage geweest zijn.

De verhouding tussen regering en mgr. Trochta is op de duur echter steeds slechter geworden, aangezien de communisten met hem niet het succes bereikten, dat zij verwacht hadden. In 1951 kwam hij onder huisarrest te staan en werd van zijn kudde afgesneden; slechts zelden mocht hij bezoek ontvangen. Geschiedde dit wel, dan was er steeds een communistische vertrouwensman bij aanwezig. Het bestuur over zijn diocees werd uitgevoerd door een door de staat erkende „patriottische priester", de vroegere directeur van de charitas in Praag mgr. Oliva. Deze is lid van de priester-vredes-organisatie. Aan deze toestand, die drie jaren heeft geduurd, is door het recente proces thans ook een einde gekomen.

(KNP-KNA)

Zeventienjarig meisje licht tal van winkeliers op

Door speciale rok verraden

(Van onze correspondent in Noord-Nederland)

Een rechercheur met vacantie heeft dezer dagen een goede slag geslagen door een zeventienjarig charmant meisje te arresteren, dat een jaar lang tientallen winkeliers in de stad Groningen met mooie praatjes heeft opgelicht voor in totaal een aanzienlijk bedrag. Deze Groningse jongedame zit thans in het Huis van Bewaring. Ze heeft een volledige bekentenis afgelegd. Slechts een deel van de goederen kon achterhaald worden.

Reeds geruime tijd kwamen bij de politie klachten binnen van winkeliers die in goed vertrouwen goederen hadden meegegeven aan een beschaafd, vlot en aardig meisje, dat zei dienstbode te zijn bij de familie ...... (volgde een naam van een familie, die inderdaad klant van de firma was) of voorgaf te zijn „nieuwe winkeljuffrouw van een collega." Telkens betroffen het artikelen als nylonkousen, rokken, aardige schorten, sigarettenpijpjes.

Het meisje is uiteindelijk gegrepen dank zij een krijgslist. Een textielhandelaar in Groningen had een speciale rok in voorraad, welke door een bepaald dessin heel gemakkelijk te herkennen was. Deze rok zou alleen „op afbetaling" worden verkocht. Dat geschiedde en toen het opgegeven adres niet klopte, keken alle leden van de Groninger recherche naar.... vrouwenrokken, althans naar een aardig jong meisje met de rok aan. Tot tenslotte een rechercheur-op-vacantie een wielrijdster in de Ebbingestraat zag met de bewuste rok.... Het meisje was leerlinge van een huishoudschool en werd door haar ouders nogal „kort" gehouden. Van een oudere vriendin leerde ze toen hoe ze aan gebruiksartikelen kon komen zonder te betalen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

Donderdag: 17.30 Op avontuur in de muziek; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleaños Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Boletin di noticia; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 Philip's Happy Family; 21.00 Talentonan Curazoleño en Marcha; 21.30 Dansmuziek; 22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Donderdag: 19.00 Met de jarigen in de lucht; 19.30 Hoorspel „El Gato"; 19.45 Gevarieerd muziek; 20.10 Gevarieerd programma; 20.20 Dansmuziek en 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

Donderdag: 17.30 Opening; 17.33 Muziek; 18.25 Voor de jarigen; 18.30 Dinermuziek; 19.00 Muziek; 19.45 Nieuws; 20.00 Muziek; 20.30 Klassieke muziek en 20.30 Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 18.37 Fragmenten uit „La Bohème"; 19.00 Nieuws; 19.17 Platennieuws uit Amerika; 19.30 Nederlandse Kroniek; 20.00 Causerie; 20.10 Intermezzo; 20.16 Persoverzicht; 20.23 **Voor de West,** o.a. met Zuid-Amerika in het nieuws; 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS (19 m.)

Donderdag: 17.00 Voor kinderen; 17.15 Amusements-programma; 17.45 Populaire melodieën; 18.00 Jazz-muziek; 18.30 Voor de gedetineerden; 18.45 Nieuws en Lotex; 19.00 Trio van Duykeren; 19.15 Surinaams praatje; 19.30 Voor de jarigen op de Antillen; 19.45 Radio Volksuniversiteit; 20.00 Advertenties; 20.30 Hawaian-band „Suara Pemuda"; 20.55 Nieuws en Sluiting.

WEST-END: „The Long Wait" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Tanger Incident" 19 en 21 uur.

ROXY: „Atto di accusa" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Call me Madam" 20 uur.

REX: „Angeles de la Calle" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Tal para cual" 20 uur.

ROYAL: „White Power' '20 uur.

RIFSTADION: Voetbalwedstrijd Sithoc — S.U.B.T. 20 uur.

J.P.F.-CLUB: ,Mr Deeds goes to town' '(film) 20.30 uur.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Achtmaal, Niewindtstraat 22a, tel. 3773.

APOTHEKEN: De nachtdienst wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Juliana,** Julianaplein 6, tel. 2400; in **Otrabanda** door **Botica Coromoto,** Breedestraat 25, tel. 3241.

WACHTDIENST C.P.N.: De wachtdienst van de C. P. Nederhorst wordt deze week waargenomen door **G. Mulder,** kantoor Parera, tel. 1758.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling: 05.30 — 23.30 uur kantoor, tel. 2307; 23.30 — 05.30 uur B. J. Lubbers, tel. 2928.

Personeel Afdeling: Dond. 12 Aug. 12.00 uur tot en met Zaterdag 14 Aug. 12.00 uur W. N. G. Broug, Hotel N.P., tel. 3072—2844; b.g.g. nadere inl. N. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling: W. Batelaan, L. de Colignylaan 14, tel. 2275.

C.S.M.

Rederij: I. Slagter, tel. 4301.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling: Van 16.30 — 1.00 uur. tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur J. Marcussen, tel. 2245.

TEHATER ASIENTO: Donderdag: „The Big Sky" .Toegang boven 16 jaar.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — Bij een toenemende omzet maakte het herstel van de NY-effectenbeurs gisteren verdere voortgang en de winstnemingen bij het verdere verloop werden goed opgenomen. De markt sloot vast.

Aantal verhandelde fondsen 1212; hoger 728; lager 267; onveranderd 217; aandelenomzet 3.440.000; obligatie-omzet $ 4.340.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	173 3/4
Anaconda	39 7/8
Bethlehem Steel	78 1/2
Dupont de Nemours	136 1/2
General Electric	44 5/8
General Motors	81 3/8
Int. Tel. and Tel.	22 5/8
Shell Oil	56 1/2
Standard Oil of New Jersey	47 1/2
U.S. Steel	88 3/4

Cairo.— De vroegere hoofdredacteur van het Egyptische weekblad „Rose El Joessef" Koeddoes,, een van de bekendste Egyptische journalisten, is dezer dagen uit gevangenschap ontslagen. Hij was op 28 Mei met een veertigtal andere burgers in hechtenis genomen op beschuldiging van een samenzwering tegen de regering-Nasser.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

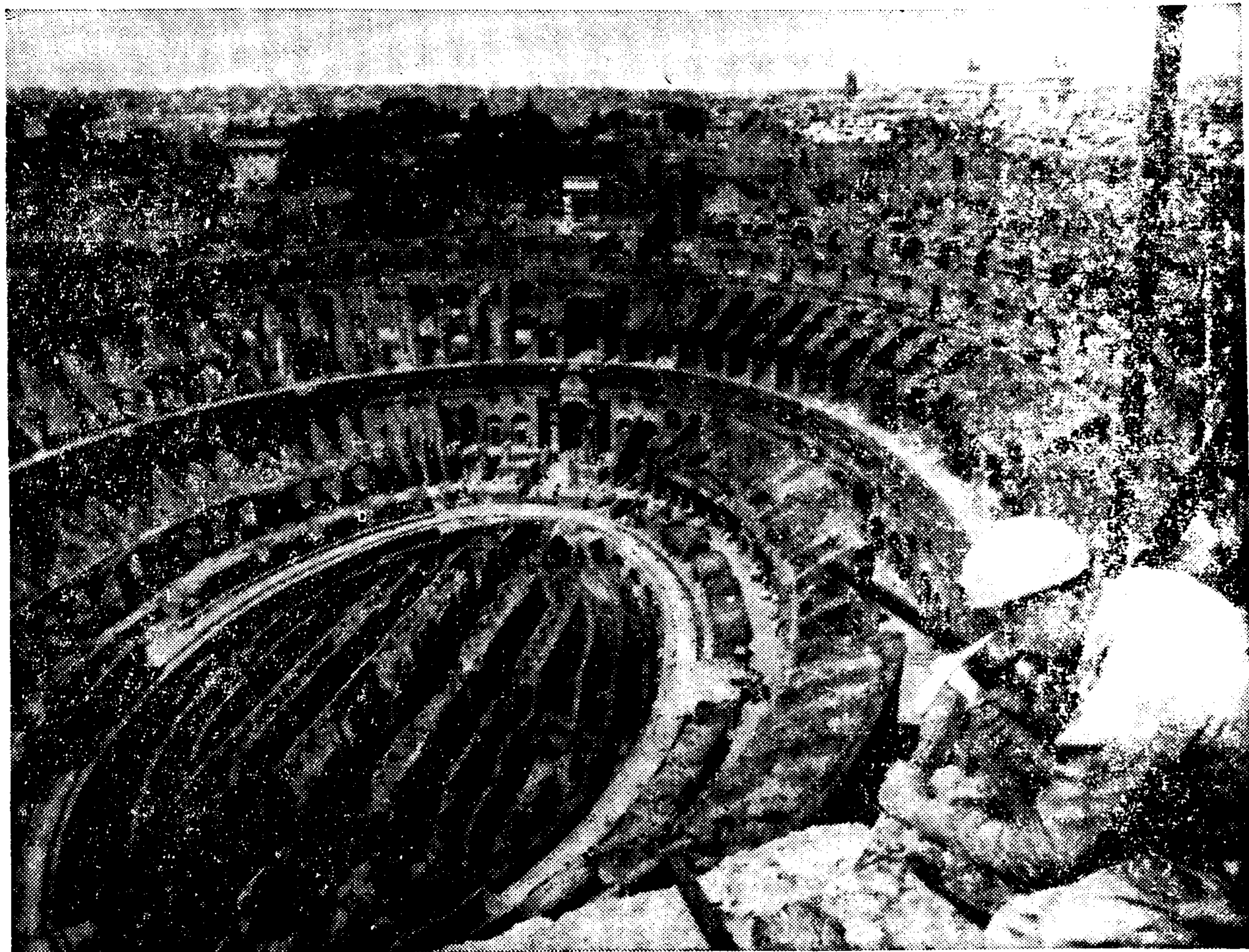

Inwoners van Noord-Vietnam worden op een contrôlepost in Haiphong onderzocht. Van hieruit worden zij naar de Zuidelijke sector vervoerd. Nu de vrede gesloten is, voelen velen niets voor de communisten. De vlucht (evacuatie) is in volle gang.

Gelukkige afloop van een verstoorde romance. Omdat de ouders van Mej. Henna Beyer geen toestemming wilden geven voor haar huwelijk met Teas Verwey vluchtte Mej. Beyer naar Engeland omdat men daar minder veeleisend is op het punt van trouwvergunningen. De Heer Verwey voegde zich daar bij haar met de mededeling; Maak je maar geen zorgen meer schat, je ouders gaven nu hun toestemming."
Het gelukkige paar in Brighton heeft alle reden om te glimlachen.

HET COLOSSEUM WORDT GERESTAUREERD

Hoewel het Colosseum in Rome reeds meer dan tien eeuwen in een vervallen toestand verkeert, hebben de vroede vaderen van de stad eerst thans kunnen besluiten daar iets aan te veranderen. Kort geleden zagen de Romeinen tot hun verbazing, hoe stellingen werden opgericht bij het aloude bouwwerk en hoorden zij van de arbeiders, dat de scheuren van het Colosseum nu eindelijk eens zouden worden hersteld. Brave inwoners van Rome, die zich het spreekwoord herinnerden: „Als het Colosseum valt, valt de wereld", dachten inderdaad, dat nu het einde van de wereld gekomen was. De autoriteiten hebben dan ook verschillende dagen nodig gehad om uit te leggen, dat die scheuren in de muren van het Colosseum er al meer dan duizend jaar inzaten, maar dat het onkruid, dat zich in de scheuren had genesteld, herstel nu nodig maakte. Boven op een van de wanden van het ontzaglijke amphitheater, op een hoogte v n 175 voet, zit een van de werklieden een scheur groter te beitelen, teneinde ruimte te maken voor het cement, dat de stenen nieuwe steun zal moeten geven. Op deze merkwaardige foto zijn duidelijk de gigantische afmetingen van dit 2000 jaar oude bouwsel te zien. De proporties van het ellipsvormige gebouw, 200 meter lang en 1.65 meter breed, kan men hier vergelijken met het Romeinse Forum. Half op de achtergrond. Rechts op de achtergrond is de toren van et gemeentehuis van Campidoglio te zien en verder de koepel van de St. Pieterskerk en het witte marmeren monument voor Koning Victor Emmanuel. In het midden de triomphboog van Tito, de ingang tot het Forum Romanum.

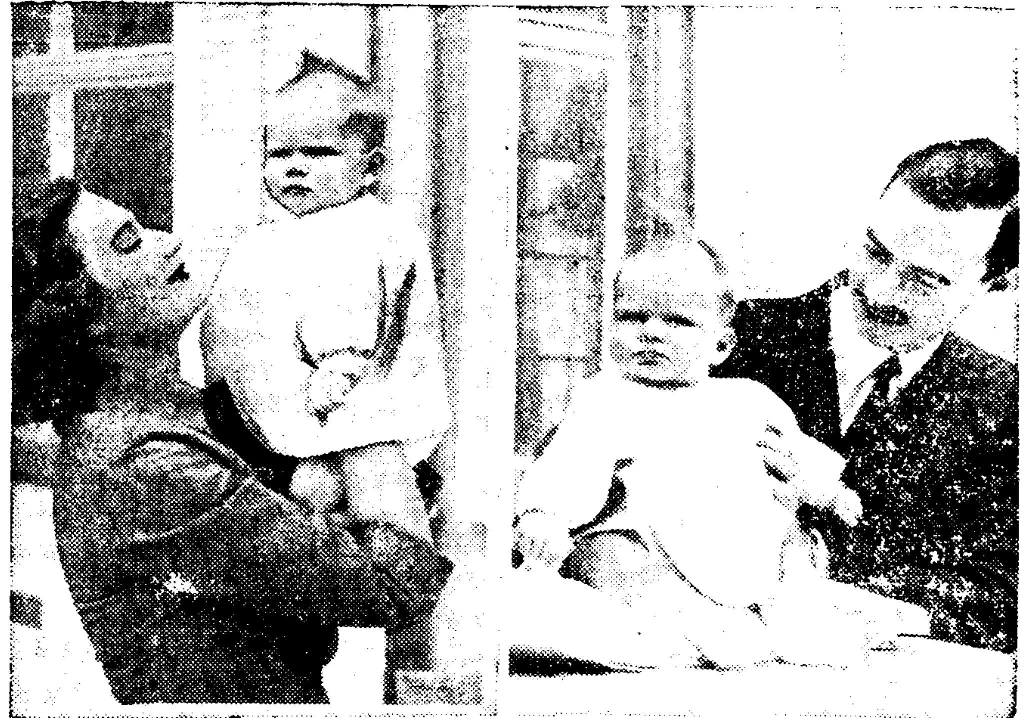
Een opname van de aflossing van de wacht in de Sovjet-sector van Wenen. Het gebouw op de achtergrond is door de Russen voorgesteld om de Europese veiligheidsconferentie te herbergen.

De atoomdeken, een nieuwe uitvinding bescherming biedend tegen de moderne verschrikkingen van deze moderne eeuw. Zorgt dat U dit product aan het voeteneinde van Uw bed hebt liggen of op een andere gemakkelijk te bereiken plaats. In geval van een atoomaanval wikkelt u zichzelf er in en U kunt rustig doorslapen. De fatale radio-actieve stralingen worden door deze deken tegengehouden. In Amerika wordt hij verkocht en zal er, gezien de algemeen heersende angst-psychose, best aftrek vinden.

Het nimmer aflatende zoeken naar olie heeft nu de D'Arcy Onderzoeking Maatschappij, toekomstige dochteronderneming van de Anglo Iranian Oil Company, aanleiding gegeven een verzoek te doen aan commandant Jacques Yves Cousteau, de beroemde Franse diepzee-onderzoeker, om de wateren bij Abu Dhabi in de Perzische Golf aan een grondige inspectie te onderwerpen. Een groep duikers, onder leiding van commandant Cousteau, onderzoekt nu de zeebodem tot op een diepte van 250 voet beneden de oppervlakte. De mannen dragen „kikvorsmannen"-uitrustingen, gelijk aan die, welke in de laatste oorlog werden gebruikt, en zij worden in kooien naar beneden gelaten, om hen te beschermen tegen de altijd aanwezige haaien.

Voordat zij vertrokken naar Griekenland, waar zij de gasten zullen zijn van Koning Paul en Koningin Frederika, lieten Prins Jean en Prinses Josephine Charlotte van Luxemburg zich in het kasteel Bedzdorf te Luxemburg met hun dochtertje Prinses Marie Astrid, dat nu vijf maanden oud is, fotograferen.

Dezer dagen heeft in Velsen in de papierfabrieken van Van Gelder een gro e brand gewoed. De schade was zeer groot. Op de foto: de brandweer bezig tijdens de nablussingswerkzaamheden in de papiermachinehal.

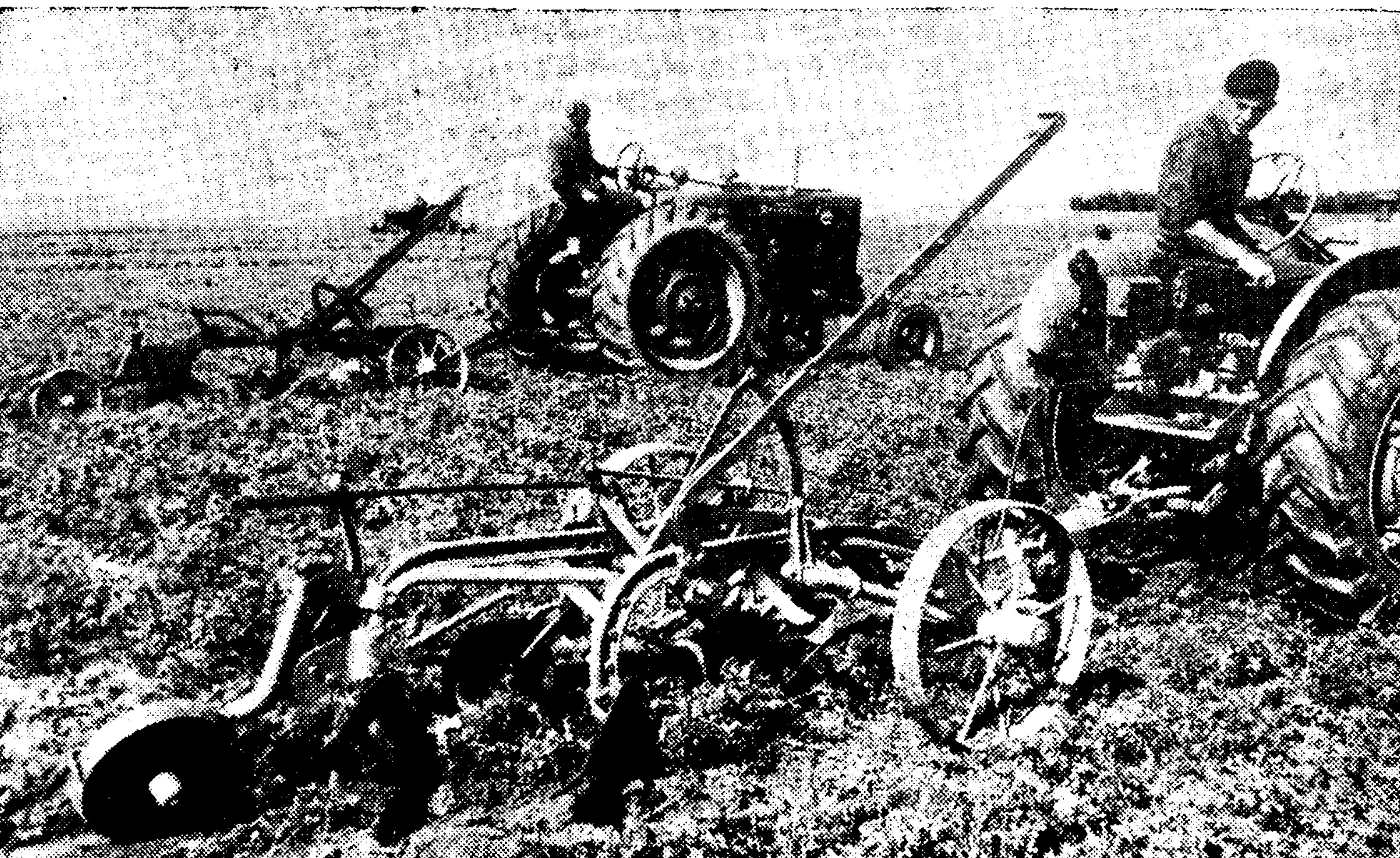
VORSTIN TEMIDDEN DER KINDEREN

H. M. de Koningin heeft dezer dagen onverwacht een bezoek gebracht aan het internationale kinderkamp van de World Veterans Federation in villa Boswijck te Baarn. Ongedwongen onderhield de vorstin zich met de kinderen en samen met hen zong zij een aantal internationaal bekende liedjes. Achter H. M. de leider van het kamp met een van de leidsters.

Een man, die de laatste tijd veel journalisten om zich heen verzameld weet, is de heer Mohammed Yamin, lid van de Indonesische delegatie, die uit Djokjakarta is teruggekeerd om instructies te vernemen. Zoals bekend onderhandelen Indonesië en Nederland over de opheffing van het Unie-verdrag. De heer Yamin weet echter zijn mond te houden, hetgeen niet wil zeggen, dat er helemaal niets uitlekt.

Wie gaan er naar de Europese kampioenschappen ploegen? Dit werd uitgemaakt tijdens de selectie-wedstrijden, die in de Noord-Oostpolder (Nederland) werden gehouden. Met meer-scharige ploegen betwistten de deelnemers elkander de ereplaats. Op de voorgrond L. Monster uit Westmaas (Z.H.), daarachter J. van Driel uit 's-Gravendeel.

Dynamische holenkunst in de Spaanse Levant

Frappante verschillen met de rotstekeningen van Altamira

(Van onze correspondent in Spanje)

Althans bij het „profanum vulgus" aanzienlijk minder bekend en befaamd dan de praehistorische holenkunst van de z.g. Franco-Cantabrische Groep, die culmineert in de rotsschilderingen van Altamira in de Noord-Spaanse provincie Santander, is de verwante grottenkunst van wat de oudheidkundige specialisten plegen aan te duiden als de groep van de Spaanse Levant; naar het verspreidingsgebied, waar de vindplaatsen van deze kunst — tot dusver 34 in getal — voorkomen. Dit gebied strekt zich uit van benoorden Lerida in Catalonië tot aan de grens tussen de provincies Albacete en Murcia, met nog zuidelijker een annexe, die tot Almeria en Cadiz reikt, waar een subgroep thuis is.

De vindplaatsen liggen alle verscholen in de grillige, getourmenteerde en onherbergzame bergketen, die geheel Spanje's bewoonbare kuststrook aan de Middellandse Zee scheidt van de Spaanse Hoogvlakte en zij zijn voor de tourist slechts met moeite en inspanning te bereiken. Tot het scheppen van een centrum als „Altamira", dat een touristisch „begrip" is geworden, is het dan ook niet kunnen komen. Wat de kunst van deze groep aan bekendheid buiten vakkringen geniet, heeft zij voornamelijk te danken aan de exacte reproducties, waar monnikenwerk van toegewijde liefhebbers, die zich bevinden in 't archeologisch museum van Barcelona, het natuurhistorisch museum van Madrid en het instituut voor praehistorisch onderzoek te Valencia. Voor het eerst zijn deze verzamelingen bovendien nog verrijkt met een aantal stukken uit enige particuliere collecties, waaronder die van de beroemde Abbé Henri Breuill, in vereniging te zien geweest te Madrid, bij gelegenheid van het onlangs aldaar gehouden „internationaal congres van praehistorische en protohistorische wetenschappen", en de zeer belangrijke tentoonstelling toeft thans in Barcelona, in de warme bovenzalen van het „Palacio de la Virreina".

Zowel op het Madrileens Congres als in belangstellende kringen ver daar buiten zijn rond deze tentoonstelling de belangwekkende controversen opgelaaid, waartoe zowel de datering van de Spaans-Levantijnse groep aanleiding geeft, als de conclusies, die uit de frappante onderscheiden tussen deze groep en de Franco-Cantrabische getrokken worden, ten aanzien van het stadium der psychologische, aesthetische en artistieke ontwikkeling van deze verre voorvaderen van Europa's plastische kunst. Deze onderscheiden zijn groot en onmiskenbaar.

De kunstenaars van de groep van Altamira beperken zich nagenoeg uitsluitend tot de weergave van dieren, paarden en bisons, zonder onderling verband. De voorstellingen van de Spaans-Levantijnse groep bestrijden een veel wijder terrein; zij introduceren de mens als bezieler van de wereld, waarin zij leven en die zij uitbeelden. Vandaar georganiseerde jachtscènes, die veelvuldig zijn, maar menig tafereel beeldt groepsdansen uit, of gevechten tussen met pijl en boog gewapende strijders. Men ziet ook enkele taferelen, die het oogstwerk uitbeelden, er is een bijzonder bekoorlijke en fijne uitbeelding van een honingzoeker (of zoekster), wie de bijen om het hoofd vliegen. Er is, sporadisch, aandacht voor het planten- en bloemenrijk. Mèt deze aandacht voor de mens en zijn gevarieerde activiteit is in de kunst van de Spaans-Levantijnse groep, vergeleken met die van Altamira, winst, dat zij een vermogen aan de dag legt om een tafereel te componeren. Het één hangt wel samen met het ander. Een belangrijk onderscheid ligt verder in de technische uitvoering. Hier wint het verre de perfectie van Altamira, die, zoals wel opgemerkt is, een natuurgetrouwheid wist te bereiken met geraffineerde middelen, die „academisch" is.

De kunstenaars van de Spaanse Levant gingen veel nonchalanter te werk. Of zij de natuurgetrouwheid met opzet verwaarloosden in hun streven naar „expressie" zal moeilijk zijn uit te maken, feit is, dat hun voorstellingen grote uitdrukkingskracht hebben. Speciaal al wat beweging is, weten zij treffend te karakteriseren, met verregaande schematisering, als het ware in stenogram. Het is dus geen wonder, dat vooral onze moderne abstraherenden met welbehagen naar deze kunst zullen kijken. Waarbij de tegenstanders van de abstractie in de plastische kunst hun vermanend voorhouden, dat ook het artistieke ontwikkelingsproces, dat in deze groep van de Spaanse Levant tot uitdrukking komt, via de schematisering en de abstractie, dan toch maar doodloopt en sterft in een volkomen onbegrijpelijk en niets zeggend, schriel symbolisme (overwegend in de bovenvermelde sub-groep van Almeria en Cadiz). Globaal genomen is de kunst van de Spaans-Levantijnse groep dus zeker rijker aan objectieve en subjectieve inhoud, zij is expressiever en dynamischer.

De statische volmaakheid van Altamira hangt wellicht samen, wij opperen dit in alle voorzichtige bescheidenheid, met haar zo veel zwaarder in de magie bevangen psychologische oorsprong. Ortega y Gasset ziet het doel van de paarden en bisons van Altamira in hun bezwerend karakter. Voor de jagers van het neolitisch tijdperk betekende het uitbeelden van jagersprooi het te voorschijn brengen in de werkelijkheid van die prooi. Het beeld was reeds zo goed als de werkelijkheid. Dit zou dan een verklaring kunnen geven voor hun streven naar natuurgetrouwe weergave. Ook 't magisch karakter van de uitbeeldingen van de Spaans-Levantijnse groep valt zeker niet te betwisten, maar alles erin spreekt toch duidelijk van een ruimere en vrijere geest.

De controverse der deskundigen rond de datering behelst dan ook, of de kunst van de Spaans-Levantijnse groep samenvalt met die van Altamira tussen 15.000 en 10.000 jaar voor Christus in het paleolitisch tijdperk, dan wel of haar plaats is in het mesolitisch tijdperk, van 10.000 tot 3000 jaar voor Christus met doorwerking zelfs tot in het Romeins-Iberisch tijdperk der bekende Historie.

Landschap in de Spaanse Levant, in de buurt van Castellon. Op de achtergrond de heuvels met de grotten, waarin de schilderingen zijn ontdekt.

Wandschildering in de grotten bij Castellon de la Plana: gevecht van de boogschutters.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1847

1947 — Terwijl Joost zo zat te mijmeren en, geplaagd door zijn geweten, diepe zuchten slaakte klonk er een licht gerucht door het open venster achter hem. Een kalme voetstap naderde het raam en het bleke gelaat van professor Sickbock verscheen in de omlijsting.

„Ahum!" sprak de geleerde.

De bekommerde bediende keerde zich met een ruk om en staarde geschrokken naar de verschijning.

„Wat schort er aan?" vroeg deze op innemende toon. „Hebt ge last van Uw hart, mijn beste? Gedruktheid en kloppingen?"

„Ja...... ja!" zei Joost. „Maar wat hebt U daarmee te maken, als ik zo vrij mag zijn? Wat weet U daarvan?"

„Alles!" glimlachte de professor. „Ge hebt Uw hersens in dienst gesteld van de heer Bommel, nietwaar? Dom, heel dom! Deze Bommel heeft hersens ter grootte van een erwt en het zou voor U heel gemakkelijk zijn hem te overvleugelen. Met andere woorden, ge zoudt met een weinig moeite even rijk en machtig kunnen worden als hij nu is. Het enige, wat U dwars zit is Uw hart. Uw dom, kloppend, trillend, gevoelig hart!"

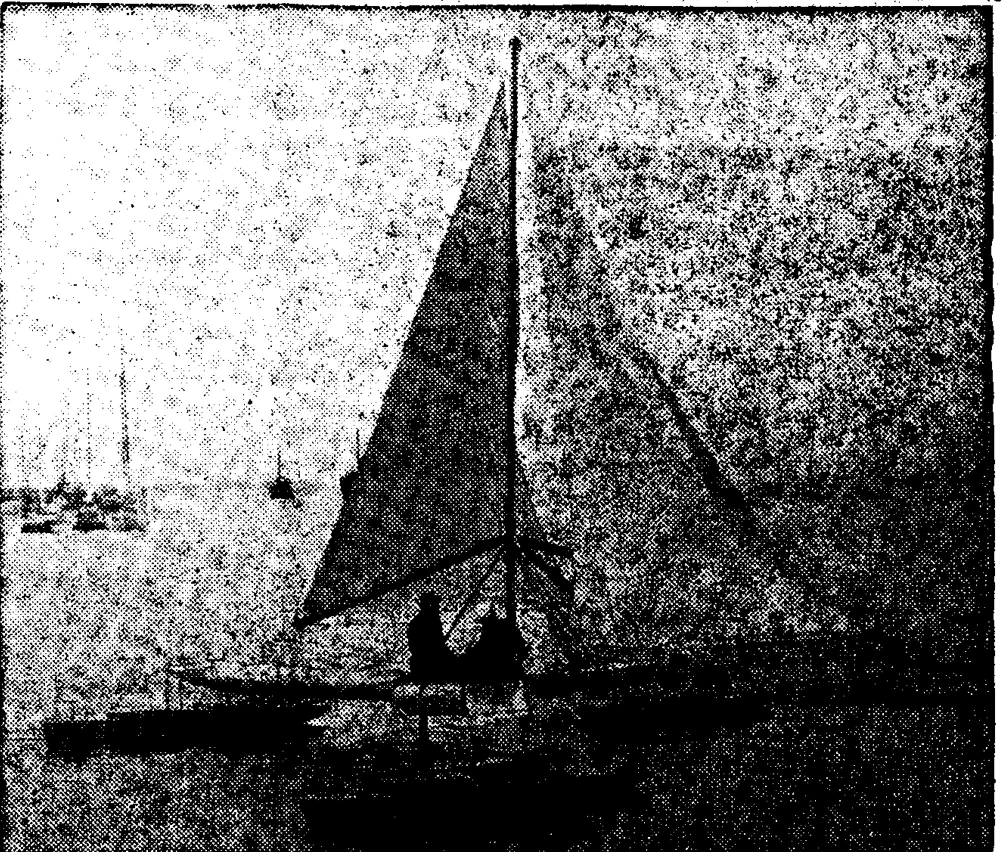
„Mijn hart?" stamelde de trouwe knecht, naar zijn vest grijpend.

„Juist!" beaamde de geleerde. „Wanneer ge slechts een hart van kunsthars bezat, zoudt ge geen last van al die domme gevoeligheid hebben. En zo'n kunsthart kunt ge van krijgen, in ruil voor het Uwe!" Op dat moment ging de kamerdeur open en stapte Tom Poes naar binnen om eens te kijken, hoe Joost het maakte. Sickbock dook behendig onder het venster.

„Denk er eens over!" siste hij. „Alle moderne zakenlieden gebruiken plastic! Er ligt een mooie toekomst voor U open!"

Berlijn. — In de afgelopen maand hebben 9600 Oostduitsers politiek asyl in West-Duitsland gezocht. Sinds 1 Januari is het totaal Oostduitse vluchtelingen 64.600.

Boot met een draaizeil

Neen, u vergist zich niet, dit is inderdaad een zeilboot, maar het model is een beetje vreemd. De „Trion", die we hier zien tijdens zeilproeven bij Cowes op het eiland Wight, is een „triscaphe jacht", dat werd ontworpen door Hugh Barkla van de Universiteit te Edinburgh. De merkwaardige boot heeft drie drijvers en een draaibaar zeil. Als alles naar wens verloopt, zal de „Trion" deelnemen aan de Regatta voor buitenmodel jachten als een onderdeel van de proeven voor de Olympische zeilwedstrijden.

Franse lippenstiftoorlog naar Nederland overgewaaid

Verbitterde strijd tussen fabrikanten van lippenstift

(Van onze correspondnt in Amsterdam)

Een ontelbaar aantal afbeeldingen van gekleurde lippen lag onlangs verspreid op tafels en katheders van de rechtbank te Amsterdam en elk ogenblik bogen hoofden van rechters en advocaten zich er over heen ter meerdere oriëntatie in de discussies die er over werden gevoerd. „U mag de staalkaarten behouden", zeiden de raadslieden tot de president, mr J. Peters. „Dat zal mijn vrouw genoegen doen", was het antwoord.

Ook al behoort de lente tot het verleden, het belang van „kissproof" lippenstift is groot, en niet alleen voor gelieven. Al sinds 1945 woedt een lippenstift-belangenoorlog die, begonnen in Frankrijk, is overgeslagen naar België en nu ook Nederland heeft bereikt waar hij dezer dagen te beluisteren was uit de pleidooien van mr R. F. Zoetmulder namens de eisende partij (Société Belge Laboratoires „Rouge baiser", licensiehouder die o.a. als producent voor Nederland optreedt en mr G. C. J. D. Kropman namens de gedaagde partij (L. J. van Bentums handelsonderneming, importrice van rouge „Très bien" in Nederland).

Eiser verlangt dat gedaagde een einde zal maken aan „een schoolvoorbeeld van onrechtmatige concurrentie", het verspreiden van reclamekaarten waarop niet alleen de kleuren van eisers producten maar ook de bijbehorende namen zouden zijn geïmiteerd. Verder zou gedaagde niet langer de hulsjes en hun nummers mogen nabootsen waarin het product van eiser aan de markt wordt gebracht.

Te Parijs zetelen de twee eerste belanghebbers in deze wedijver: de eigenaar van het merk „Rouge baiser", wiens nieuwtje „kissproof" lippenstift zich al lang voor de oorlog, tot in Japan, over de wereld verspreidde, en zijn voormalige procuratiehouder en naaste medewerker, die na de oorlog een nieuw bedrijf (Le nouveau rouge „Très bien") oprichtte.

Volgens mr Zoetmulder werd de laatste in 1952 in Frankrijk veroordeeld tot stopzetting van het gebruik van zijn reclamemateriaal alsmede tot betaling van een boete van vijf millioen francs. Verder zou hij reeds tot een gevangenisstraf zijn veroordeeld wegens aansporing tot geweldpleging tegen een employé van zijn concurrent, die documenten van zakelijk belang onder zijn berusting had. Ook in België is reeds een verbitterde gerechtelijke strijd gevoerd. Dezelfde fabrikant zou daar reeds veroordeeld zijn tot twee jaar gevangenisstraf, 500.000 Belg. frs. boete alsmede verbod van gebruik van het gewraakte reclamemateriaal.

Als pleiter voor gedaagde voerde mr Kropman aan dat de gestelde imitatie geen imitatie is omdat in de lippenstiftfabricage gebruik wordt gemaakt van standaardkleuren zowel als -benamingen. Wat de indicatienummers van de stiften betreft stelde gedaagde dat de betekenis daarvan geheel ondergeschikt is aan die van de merknaam, waarbij in dit geval, aldus pleiter, niet van imitatie sprake zou kunnen zijn. Bovendien leek hem het gevaar slechts denkbeeldig dat de grossiers voor wie de kaarten werden vervaardigd door een gelijkenis zouden kunnen worden misleid.

Het is alles vieux jeu, pleitte mr Kropman verder. Immers de gewraakte kaarten zijn allang door nieuwe modellen vervangen. Maar mr Zoetmulder bood aan te bewijzen dat zij nog altijd in de winkels ter inzage liggen. Hij hield vol dat van standaardisatie geen kwestie kon zijn en dat de combinatie van kleuren, namen en nummeringen waarvan in dit geding sprake is uitsluitend door eiser en gedaagde wordt gebruikt.

Inmiddels is de oorlog beslecht, want krachtens uitspraak van de civiele kamer der rechtbank te Amsterdam zal de Nederlandse importrice van de Franse lippenstift rouge „Très Bien" de reclamekaarten en stifthuizen die zij tot dusverre liet vervaardigen en verspreiden ongestraft mogen blijven bezigen. Vandaag is namelijk de eis tot een desbetreffend verbod afgewezen die de Belgische producent voor Nederland van een ander Frans merk lippenstift „Rouge Baiser" had ingesteld wegens „imitatie van kleuren, bijbehorende namen, hulsjes en bijbehorende nummers" die in de bewuste combinatie bij geen ander merk lippenstift zouden voorkomen.

John verschijnt voor Westerse journalisten

Berlijn. — Dr John, ex-chef van de Westduitse veiligheidsdienst, is vanmorgen voor een groep van meer dan honderd Westerse journalisten en waarnemers verschenen. Het was de eerste maal, dat hij in persoon te zien was voor mensen uit het Westen sedert zijn dramatisch vertrek naar Oost-Duitsland. Hij bevestigde geheel uit vrije wil naar het Oosten te zijn gegaan en herhaalde de feitelijke inhoud van zijn radio-praatjes.

De persconferentie vond plaats in een klein cabaret in Oost-Berlijn. Er waren verscheidene Oost-Duitse autoriteiten bij aanwezig.

De verklaring die dr. John aflegde was tevoren geprepareerd. Hij zeide o.a. te menen dat hij in Oost-Duitsland de beste kans had te werken voor de hereniging van Duitsland en te voorkomen dat een nieuwe oorlog zou uitbarsten. Communisme, zo zeide hij, is of het u bevalt of niet een realiteit. De Britten hebben dit begrepen en zoeken een modus vivendi; de Amerikanen daarentegen niet en wensen niets liever dan een gewapende kruistocht tegen het comunisme te organiseren.

Riekende walvis bederft de pret

New York. — Aan het openbare leven van „Mevrouw Haroy" is thans een wat plotseling einde gekomen. En het spijt ons het te moeten zeggen en we zullen het zo voorzichtig mogelijk doen, omdat men zo iets eigenlijk maar liever verzwijgt, maar de reuk, die „Mrs Haroy" verspreidde, maakte haar, eerlijk gezegd, wat moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk in de omgang. O ja, wij vergaten U nog te melden, dat „Mrs Haroy" een walvis is, die in opgezette staat, eerst enige tijd Europa „gedaan" heeft (het was de Deen Leif Soeggard, die met deze walvis rondsleepte om het dier aan de verbaasde burgers, boeren en buitenlui te tonen) en tenslotte in New York in het vermaakcentrum Coney Island was terecht gekomen. Echter New York smachtte in een soort hittegolf en nu wil het feit, dat dode walvissen daar minder goed tegen kunnen en zo begon een stank zich rond Coney Island te ontwikkelen, die alles overtrof wat er in dat opzicht ooit gepresteerd is. Het is niets, zeide Loef Soeggard, dat luchtje laat ik wel even verdwijnen en honderden liters gezuiverde petroleum werden over het stoffelijk omhulsel van de walvis, „Mrs Haroy" (zo genoemd naar een Noors eiland) gegoten. Enig resultaat was, dat de kerosine de walvis voor een flink deel vernietigde, maar dat de walgelijke lucht zich maar bleef verspreiden. Tenslotte werd het een rechtzaak en het vonnis was: verwijdering van de walvis van de tentoonstelling op Coney Island en zo snel mogelijk met het geval naar de vuilnisbelt.

Moeite tevergeefs

Klagenfurt. — Met een bovenmenselijke inspanning wist een bergbeklimmer een collega, die naar beneden was gestort, aan een touw vast te houden en hem zodoende voor een noodlottige verdere val te behoeden. Het gelukte hem zelfs deze krachtsinspanning 24 uur vol te houden, tot er hulp kwam opdagen. Toen bleek echter, dat de man het grootste deel van die tijd het stoffelijk overschot van de andere alpinist had vastgehouden, want bij een onderzoek kwam aan het licht, dat de ongelukkige reeds vele uren eerder was doodgevroren.

In het zand van MARS ●

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

23

Hij zou Bradley altijd dankbaar blijven, dat hij nu zweeg en hem niet stoorde in zijn gedachten. Misschien was de ander al evenzeer overweldigd door de sublieme sensatie van het ogenblik. De sterren waren zo schitterend en zo talrijk, dat Gibson aanvankelijk zelfs de bekendste sterrenbeelden niet vermocht thuis te brengen. Toen vond hij Mars, het helderste hemellichaam op de zon na, en bepaalde zo het vlak van de zonneweg. Heel zachtjes straaljagerde hij rond, zodat zijn hoofd ongeveer naar de Poolster gericht was. Hij had weer „de juiste stand" en de sterrenhemel werd weer herkenbaar voor hem.

Langzaam nam hij zijn weg langs de Dierenriem, terwijl hij zich afvroeg, hoeveel anderen tot dusver zijn ervaring hadden gedeeld. (Spoedig genoeg zou dit een heel gewone ervaring geworden zijn, waarvan de betovering getemperd werd door de sleur en gewoonte.) Nu vond hij Jupiter en even later Saturnus — dat meende hij tenminste. De planeten konden niet langer van de sterren onderscheiden worden door het stage, nietflonkerende licht, dat een zo gemakkelijke, hoewel soms verraderlijke vingerwijzing was voor amateur-astronomen. Gibson zocht niet naar de aarde of Venus, want de gloed van de zon zou hem ogenblikkelijk verblind hebben als hij in die richting gekeken had.

Een bleke band licht, welke de beide hemelhalfronden aaneen scheen te smeden — de ring van de Melkweg — was zichtbaar. Gibson kon duidelijk de scheuren en flarden aan de rand zien, waar hele continenten van sterren schenen te proberen om weg te komen en alleen op avontuur te gaan in de afgrond. In het zuidelijk halfrond gaapte de zwarte spelonk van de „Kolenzak" als een tunnel, welke zich door de sterren heen naar een ander heelal boorde.

Die gedachte deed Gibson zich tot Andromeda wenden. Daar lag de Grote Nevel — als een spookachtige lens van licht. Hij kon die bedekken met de nagel van zijn duim, toch was het een heel leger van sterren, even uitgestrekt als die de hemel overspannende ring van hemellichamen, waarin hij nu zweefde. Dat nevelachtige spookbeeld was een millioen maal verder van hem verwijderd dan de sterren — en die waren een millioen keer verder dan de planeten. Hoe erbarmelijk waren al 's mensen reizen, tochten en avonturen gezien tegen die achtergrond!

Gibson zocht naar de Alpha Centauri temidden van de onbekende sterrenbeelden van het zuidelijk halfrond, toen hem iets opviel, dat hij een ogenblik met geen mogelijkheid thuis kon brengen. Op eindeloze afstand zweefde er tegen de sterren een wit rechthoekig voorwerp. Dat was tenminste de eerste indruk, die Gibson ervan kreeg. Toen besefte hij, dat zijn gevoel voor perspectief in de war was en dat hij in werkelijkheid iets heel kleins zag, dat zich nauwelijks op een paar meter afstand van hem bevond. Zelfs toen duurde het nog enige tijd voordat hij die interplanetaire zwerver herkende —: het was één heel gewoon blad kwarto papier, dat heel langzaam in het wereldruim verdween. Niets kon meer alledaags — of van hier gezien meer onverwachts zijn.

Gibson staarde enige tijd naar dit vreemde visioen, voordat hij zichzelf overtuigd had, dat het geen begoocheling was. Toen schakelde hij zijn miniatuurzender in en sprak met Bradley.

De ander was niet in het minst verrast.

„Dat is niets bijzonders," antwoordde hij tamelijk ongeduldig. „Wij hebben wekenlang iedere dag afval geloosd, en daar wij ons zonder versnelling eenparig voortbewegen, kan er nog wel zo het een of ander rondzwerven. Zodra we onze remmen uitschakelen, zullen we die rommel uit het zonnestelsel wegschieten."

Hoe volkomen voor de hand liggend, dacht Gibson en voelde zich een beetje beschaamd, want niets is verwarrender dan een mysterie, dat plotseling zich in het voor-de-hand-liggende oplost. Het was waarschijnlijk het kladje van een van zijn eigen artikelen. Was het een beetje dichterbij geweest, dan zou het aardig zijn om het buit te maken als een souvenir en te zien, wat de uitwerking van het verblijf in het wereldruim op dat stuk kopij geweest was. Helaas was het juist buiten zijn bereik en bestond er geen ander middel om het te pakken te krijgen dan het koord, dat hem met de Ares verbond, te laten schieten.

Wanneer hij al eeuwen dood zou zijn, zou dat stuk papier nog steeds zijn woord onder de sterren verkondigen. En wat dat woord inhield, zou hij nooit weten.

Norden kwam hen tegemoet toen zij in de luchtsluis terugkeerden. Hij scheen nogal met zichzelf ingenomen, hoewel Gibson niet in een toestand was om dergelijke details op te merken. Hij was met zijn gedachten nog steeds temidden der sterren en het zou nog een tijdje duren, voordat hij weer aan het normale leven gewend was — voordat zijn schrijfmachine zou beginnen te ratelen in een poging om zijn aandoeningen en sensaties aan het papier toe te vertrouwen.

„Je had tijd genoeg om alles in orde te maken?" vroeg Bradley toen Gibson hen niet meer horen kon.

„Ja. We waren al een kwartier geleden met ons karweitje klaar. We zetten de ventilators af en vonden het lek op de beproefde ouderwetse manier met een brandende kaars. Een blinde klinknagel en een likje snel drogende verf deed de rest. We kunnen, zo dat nodig mocht blijken, de kiel van buiten behandelen, wanneer we in het dok liggen. Mac heeft het netjes voor elkaar gebracht.

ZESDE HOOFDSTUK

Voor Martin Gibson verliep de reis zonder evenementen en heel genoegelijk. Zoals zijn gewoonte was, had hij het klaar gespeeld om zijn milieu (waaronder hij niet enkel zijn materiële omgeving verstond, maar ook de menselijke wezens, die met hem samenleefden) naar zijn hand te zetten, zodat hij zich allerprettigst voelde. Hij had heel wat geschreven, voor een deel heel goed werk en voor het merendeel iets beter dan middelmatig, ofschoon hij pas goed op dreef zou komen, als ze Mars maar eenmaal hadden bereikt.

De vlucht zou nu geen weken meer duren, en er heerste een onvermijdelijk gevoel als van een anti-climax en van verminderende belangstelling, dat duren zou, totdat zij de baan van Mars binnen zouden vliegen. Niets zou er nog gebeuren, totdat het zover zou zijn. Voorlopig waren alle opwinding en sensatie van de reis voorbij.

(Wordt vervolgd).

Tussen neus en lippen

Gebrek aan goede smaak

In Cawnpore bij Calcutta zijn negen mannen overleden, nadat zij de inhoud van een kist DDT-flessen hadden opgedronken. Zij hadden waarschijnlijk nooit een goede borrel gehad.

Music while you work

Bij het Engelse dansliedje „Sugar Blush" dienen de toehoorders bij enkele passages in de handen te klappen. Daarom mag het niet meer door de B.B.C. worden uitgezonden in de rubriek „Music while you work", want vele arbeiders worden door „Sugar Blush" zo gefascineerd, dat zij alles uit hun handen laten vallen om frenetiek in de handen te kunnen klappen. In de zware industrie lopen de machines dientengevolge zelfs zodanige schade op, dat zij het hakkelende rhythme van de klappende werkers niet kunnen bijhouden.

Diploma

Negen en veertig meisjes stonden in Burton Street te wachten om hun einddiploma van de H.B.S. in ontvangst te nemen. De secretaris van de commissie had echter vergeten de papieren in te vullen. Aan de meisjes werd met grote plechtigheid 'n rol blanco papier met een blauw lint er omheen uitgereikt.

Schaapherder

Een schaapherder in Sardinië werd tot twee jaar en tien maanden gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij drie lippenstiften, een bijenkorf, een lam, zeven koekoeksklokken en een mes had gestolen.

